

Κεφάλαιο 19

Η ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

I. Θεραπεία και Πίστη.

1. Είπαμε και προηγουμένως ότι όταν μια κατάσταση έχει αφιερωθεί εξολοκλήρου στην αλήθεια, η ειρήνη είναι αναπόφευκτη. Η επίτευξή της είναι το κριτήριο με το οποίο μπορούμε να αξιολογήσουμε με βεβαιότητα την πληρότητα της αφοσίωσης. Ωστόσο, είπαμε επίσης ότι η ειρήνη ποτέ δεν θα επιτευχθεί δίχως την πίστη, διότι αυτό που είναι αφιερωμένο στην αλήθεια ως μοναδικό του στόχο οδηγείται στην αλήθεια **μέσω** της πίστης. Αυτή η πίστη περιλαμβάνει όλους τους εμπλεκόμενους, διότι μόνο έτσι μπορείς να αντιληφθείς την κατάσταση με νόημα και ολικά. Και όλοι πρέπει να συμπεριληφθούν, ειδάλλως η πίστη σου θα είναι περιορισμένη και η αφοσίωσή σου ατελής.

2. Κάθε κατάσταση, αν την αντιληφθείς σωστά, γίνεται μια ευκαιρία για να θεραπεύσεις τον Υιό του Θεού. Και θεραπεύεται επειδή πρόσφερε πίστη σε αυτόν, δίνοντάς τον στο Άγιο Πνεύμα και απελευθερώνοντάς τον από κάθε απαίτηση που θα είχε το εγώ σου από αυτόν. Έτσι τον βλέπεις ελευθερωμένο, και το Άγιο Πνεύμα μοιράζεται αυτήν την όραση. Κι εφόσον την μοιράζεται την έχει δώσει, κι έτσι θεραπεύει μέσα από εσένα. Αυτή η ένωση μαζί Του σε έναν κοινό σκοπό κάνει αυτό τον σκοπό πραγματικό, διότι εσύ τον ολοκληρώνεις. Και αυτό **είναι** η θεραπεία. Το σώμα θεραπεύεται διότι ήρθες δίχως αυτό, κι ενώθηκες με το Νου μέσα στον οποίο βρίσκεται όλη η θεραπεία.

3. Το σώμα δεν μπορεί να θεραπεύσει, διότι δεν μπορεί να προκαλέσει καμία αρρώστια στο ίδιο. **Δεν χρειάζεται** θεραπεία. Η υγεία του ή η ασθένειά του εξαρτώνται απόλυτα από το πώς το αντιλαμβάνεται ο νους, και από τον σκοπό για τον οποίο θέλει ο νους να το χρησιμοποιήσει. Είναι προφανές ότι ένα κομμάτι του νου μπορεί να βλέπει τον εαυτό του ως διαχωρισμένο από τον Συμπαντικό Σκοπό. Όταν συμβαίνει αυτό το σώμα γίνεται το όπλο του, που χρησιμοποιείται εναντίον αυτού του Σκοπού, για να αποδείξει το «γεγονός» ότι ο διαχωρισμός έχει συμβεί. Το σώμα γίνεται έτσι το όργανο της ψευδαίσθησης, και ενεργεί ανάλογα· βλέπει κάτι που δεν υπάρχει, ακούει κάτι που η αλήθεια ποτέ δεν είπε και συμπεριφέρεται παράλογα, όντας φυλακισμένο **από** την παράνοια.

4. Μην παραβλέψεις της προηγούμενη δήλωσή μας ότι η απιστία οδηγεί κατευθείαν στις ψευδαισθήσεις. Διότι η απιστία είναι η αντίληψη ενός αδελφού σαν σώμα, και το σώμα δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για σκοπούς ένωσης. Αν, λοιπόν, βλέπεις τον αδελφό σου σαν σώμα, έχεις εδραιώσει μια κατάσταση στην οποία η ένωση μαζί του καθίσταται αδύνατη. Η απιστία σου προς αυτόν σε έχει διαχωρίσει από αυτόν, και σας έχει κρατήσει και τους δυο χωριστά μακριά από την θεραπεία. Η απιστία σου, λοιπόν, έχει αντιτεθεί στον σκοπό του Αγίου Πνεύματος, και έχει φέρει ψευδαισθήσεις, επικεντρωμένες στο σώμα, για να παρεμβάλλονται ανάμεσά σας. Και το σώμα θα φαίνεται πως ασθενεί, διότι το έχεις κάνει «εχθρό» της θεραπείας και αντίθετο της αλήθειας.

5. Δεν μπορεί να είναι δύσκολο να συνειδητοποιήσεις ότι η πίστη πρέπει να είναι το αντίθετο της απιστίας. Όμως η διαφορά στην λειτουργία τους είναι λιγότερο φανερή, αν και είναι επακόλουθο της βασικής διαφοράς ανάμεσά τους. Η απιστία πάντα θα περιορίζει και θα επιτίθεται· η πίστη θα αφαιρεί όλους τους περιορισμούς και θα ολοκληρώνει. Η απιστία θα καταστρέφει και θα διαχωρίζει· η πίστη θα ενώνει και θα θεραπεύει. Η απιστία θα παρεμβάλλει ψευδαισθήσεις ανάμεσα στον Υιό του Θεού και τον Δημιουργό του· η πίστη θα αφαιρεί όλα τα εμπόδια που φαίνεται πως αναδύονται ανάμεσά τους. Η απιστία είναι ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στις ψευδαισθήσεις· η πίστη ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στην αλήθεια. Μερική αφοσίωση είναι αδύνατη. Η αλήθεια είναι η απουσία ψευδαισθήσεων· η ψευδαίσθηση είναι η απουσία της αλήθειας. Και τα δύο δεν γίνεται να συνυπάρχουν, ούτε να γίνονται αντιληπτά στο ίδιο μέρος. Το να αφοσιώνεσαι και στα δύο σημαίνει ότι θέτεις έναν στόχο για πάντα ανεπίτευκτο, διότι ένα μέρος του επιδιώκεται μέσω του σώματος, το οποίο το θεωρείς μέσον αναζήτησης της πραγματικότητας μέσω της επίθεσης. Το άλλο μέρος θα θεραπεύει, κι επομένως επικαλείται το

νου και όχι το σώμα.

6. Ο αναπόφευκτος συμβιβασμός είναι η πεποίθηση ότι το σώμα πρέπει να θεραπευθεί, και όχι ο νους. Διότι αυτός ο διαιρεμένος στόχος έχει δώσει και στα δύο μια ίση πραγματικότητα, η οποία θα μπορούσε να είναι δυνατή μόνο αν ο νους περιοριζόταν στο σώμα και διαιρείτο σε μικρά κομμάτια φαινομενικής ολότητας, αλλά δίχως σύνδεση. Αυτό δεν θα βλάψει το σώμα, αλλά θα κρατήσει το απατηλό σύστημα σκέψης μέσα στο νου. Εδώ, λοιπόν, χρειάζεται η θεραπεία. Κι εδώ είναι που **βρίσκεται** η θεραπεία. Διότι ο Θεός δεν έδωσε την θεραπεία ξέχωρα από την ασθένεια, ούτε εξασφάλισε την ίαση εκεί όπου δεν μπορεί να βρίσκεται η ασθένεια. Αυτά είναι μαζί, και όταν ειδωθούν μαζί, όλες οι προσπάθειες να κρατηθούν και η αλήθεια και η ψευδαίσθηση στο νου, εκεί όπου και οι δύο βρίσκονται, αναγνωρίζονται ως αφοσίωση στην ψευδαίσθηση· και εγκαταλείπονται όταν οδηγηθούν στην αλήθεια, και γίνεται κατανοητό ότι είναι απόλυτα ασυμβίβαστες με την αλήθεια, από οποιαδήποτε άποψη και καθ'οποιοδήποτε τρόπο.

7. Η αλήθεια και η ψευδαίσθηση δεν συνδέονται καθόλου. Αυτό θα παραμείνει παντοτινά αληθινό, όσο και να προσπαθείς εσύ να τις συνδέσεις. Αλλά οι ψευδαισθήσεις είναι πάντα συνδεδεμένες, όπως και η αλήθεια. Η κάθε μια από αυτές είναι ενιαία, ένα ολοκληρωμένο σύστημα σκέψης, αλλά αυτά τα δύο συστήματα σκέψης είναι εντελώς αποσυνδεδεμένα αναμεταξύ τους. Και όταν το αντιληφθείς αυτό σημαίνει ότι αναγνωρίζεις που είναι ο διαχωρισμός, και που πρέπει να θεραπευθεί. Το αποτέλεσμα μιας ιδέας ποτέ δεν είναι διαχωρισμένο από την πηγή του. Η ιδέα του διαχωρισμού έφτιαξε το σώμα και παραμένει συνδεδεμένη με αυτό, κάνοντάς το να ασθενεί εξαιτίας της ταύτισης του νου μαζί του. Νομίζεις ότι προστατεύεις το σώμα κρύβοντας αυτή την σχέση, διότι αυτή η απόκρυψη φαίνεται να κρατά ασφαλή την ταύτιση σου από την «επίθεση» της αλήθειας.

8. Αν μόνο καταλάβαινες το πόσο έχει βλάψει το νου σου αυτή η παράξενη απόκρυψη, και το πόσο μπερδεμένη έχει γίνει η δική σου ταυτότητα εξαιτίας της! Δεν καταλαβαίνεις πόσο μεγάλη ερήμωση έχει επιφέρει η απιστία σου, διότι η απιστία είναι μια επίθεση που φαινομενικά δικαιώνεται από τα αποτελέσματά της. Διότι όταν εμποδίζεις την πίστη βλέπεις αυτό που είναι ανάξιο της, και δεν μπορείς να κοιτάξεις πέρα από εμπόδιο και να δεις αυτό που είναι ενωμένο μαζί σου.

9. Το να έχεις πίστη σημαίνει να θεραπεύεις. Είναι το σημάδι ότι έχεις δεχτεί την Επανόρθωση για τον εαυτό σου, κι ότι θέλεις να την μοιραστείς. Μέσω της πίστης, προσφέρεις το δώρο της ελευθερίας από το παρελθόν, το οποίο το έλαβες ο ίδιος. Δεν χρησιμοποιείς τίποτα από ό,τι έχει κάνει ο αδελφός σου στο παρελθόν για να τον καταδικάσεις τώρα. Επιλέγεις ελεύθερα να παραβλέψεις τα σφάλματα του, κοιτάζοντας πέρα από όλα τα εμπόδια ανάμεσα σε σένα και αυτόν, βλέποντάς τα ως ένα. Και σε αυτό το ένα βλέπεις την πίστη σου να δικαιώνεται απόλυτα. Για την απιστία δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία, αλλά η πίστη πάντα δικαιώνεται.

10. Η πίστη είναι το αντίθετο του φόβου, και είναι τόσο μέρος της αγάπης όσο ο φόβος είναι μέρος της επίθεσης. Η πίστη είναι η αναγνώριση της ένωσης. Είναι η μεγαλειώδης αναγνώριση του καθενός ως Υιού του πιο στοργικού Πατέρα, ο Οποίος τον αγαπά όσο κι εσένα, κι επομένως κι εσύ τον αγαπάς σαν τον εαυτό σου. Και είναι η δική Του Αγάπη που ενώνει εσένα και τον αδελφό σου, και για την Αγάπη Του δεν θέλεις να κρατήσεις κανέναν διαχωρισμένο από την δική σου αγάπη. Ο κάθε ένας εμφανίζεται ακριβώς όπως είναι αντιληπτός κατά την άγια στιγμή, ενωμένος στον σκοπό σου για να απελευθερωθεί από την ενοχή. Βλέπεις τον Χριστό μέσα σε αυτόν, κι αυτός θεραπεύεται διότι κοιτάζεις αυτό που δικαιώνει την πίστη στον καθένα.

11. Η πίστη είναι το δώρο του Θεού, μέσω Αυτού που σου έχει δώσει ο Θεός. Η απιστία κοιτάζει τον Υιό του Θεού, και τον κρίνει ανάξιο συγχώρεσης. Αλλά μέσα από τα μάτια της πίστης, ο Υιός του Θεού γίνεται ορατός ως ήδη συγχωρεμένος, ελεύθερος από κάθε ενοχή που είχε επιβάλλει στον εαυτό του. Η πίστη τον βλέπει μόνο **τώρα** διότι δεν κοιτάζει προς το παρελθόν για να τον κρίνει, αλλά θέλει να βλέπει σε αυτόν μόνο αυτό που θα έβλεπε και σε σένα. Δεν βλέπει μέσα από τα μάτια του σώματος, ούτε κοιτάζει προς τα σώματα για δικαίωση. Είναι ο αγγελιοφόρος της νέας αντίληψης, σταλμένος να συγκεντρώσει μάρτυρες για τον ερχομό της, και να επιστρέψει τα μηνύματά της σε σένα.

12. Η πίστη ανταλλάσσεται εύκολα με την γνώση όπως και ο πραγματικός κόσμος. Διότι η πίστη προκύπτει από την αντίληψη του Αγίου Πνεύματος, και είναι το σημάδι ότι εσύ την μοιράζεσαι μαζί Του. Η πίστη είναι ένα δώρο που προσφέρεις στον Υιό του Θεού μέσω του Αγίου Πνεύματος, και είναι απόλυτα αποδεκτό στον Πατέρα του όπως και σε Εκείνο. Επομένως σου προσφέρθηκε. Η άγια σου σχέση, με τον νέο της σκοπό, σου προσφέρει πίστη για να την δώσεις

στον αδελφό σου. Η απιστία σου σας έχει οδηγήσει στον χωρισμό, κι έτσι δεν αναγνωρίζεις την σωτηρία σε αυτόν. Ωστόσο, η πίστη σας ενώνει στην αγιότητα που βλέπετε, όχι μέσα από τα μάτια του σώματος, αλλά μέσω της όρασης Εκείνου ο Οποίος ενώθηκε μαζί σας, και μέσα στον Οποίο είστε ενωμένοι.

13. Η χάρις δεν δίδεται σε ένα σώμα, αλλά σε ένα νου. Και ο νους που την λαμβάνει κοιτάζει αμέσως πέρα από το σώμα, και βλέπει τον άγιο τόπο όπου θεραπεύτηκε. Εκεί είναι ο βωμός όπου δόθηκε η χάρις, μέσα στην οποία βρίσκεται. Πρόσφερε, λοιπόν, την χάρη και την ευλογία στον αδελφό σου, διότι στέκεσαι στον ίδιο βωμό όπου η χάρις τοποθετήθηκε και για τους δυο σας. Και ως θεραπευτείτε από την χάρη μαζί, έτσι ώστε να μπορείτε να θεραπευτείτε μέσω της πίστης.

14. Στην άγια στιγμή, εσύ και ο αδελφός σου στέκεστε ενώπιον του βωμού που ο Θεός έχει υψώσει για τον Εαυτό Του και για τους δυο σας. Αφήστε κατά μέρος την απιστία, και ελάτε μαζί σε αυτόν. Εκεί θα δείτε το θαύμα της σχέσης σας έτσι όπως φτιάχτηκε εκ νέου μέσω της πίστης. Κι εκεί θα συνειδητοποιήσετε ότι δεν υπάρχει τίποτα που η πίστη να μην μπορεί να συγχωρήσει. Κανένα σφάλμα δεν εμποδίζει την ήρεμη όρασή της, η οποία φέρει το θαύμα της θεραπείας με την ίδια ευκολία σε όλους. Διότι αυτό για το οποίο αποστέλλονται να κάνουν οι αγγελιοφόροι της αγάπης το κάνουν, επιστρέφοντας τα χαρμόσινα νέα ότι αυτό έγινε για σένα και τον αδελφό σου που στέκεστε μαζί μπροστά στον βωμό από τον οποίον αυτοί απεστάλησαν.

15. Έτσι όπως η απιστία θα κρατά τα μικρά σου βασίλεια άγονα και διαχωρισμένα, έτσι η πίστη θα βοηθά το Άγιο Πνεύμα να προετοιμάζει το έδαφος για τον πιο άγιο κήπο που θα έφτιαχνε με αυτήν. Διότι η πίστη φέρνει ειρήνη, κι έτσι καλεί την αλήθεια να εισέλθει και να ομορφύνει αυτό που ήδη έχει προετοιμαστεί για την ωραιότητα. Η αλήθεια ακολουθεί την πίστη και την ειρήνη, ολοκληρώνοντας την διαδικασία της ωραιότητας που αυτές ξεκινάν. Διότι η πίστη εξακολουθεί να είναι ένας μαθησιακός στόχος, που δεν θα χρειάζεται πια όταν το μάθημα έχει μαθευτεί. Όμως η αλήθεια θα μείνει για πάντα.

16. Η αφοσίωση σου, λοιπόν, ας είναι προς το αιώνιο, και μάθε πώς να μην το εμποδίζεις και το κάνεις σκλάβο στον χρόνο. Διότι αυτό που νομίζεις ότι κάνεις στο αιώνιο το κάνεις σε **σένα**. Αυτός που ο Θεός δημιούργησε ως Υιό Του δεν είναι σκλάβος σε τίποτα, όντας κύριος των όλων, μαζί με τον Δημιουργό του. Μπορείς να σκλαβώσεις ένα σώμα, αλλά μια ιδέα είναι ελεύθερη, ανίκανη να κρατηθεί μέσα σε μια φυλακή ή να περιοριστεί κατά οποιοδήποτε τρόπο εκτός από το νου που την σκέφτηκε. Διότι παραμένει ενωμένη με την πηγή της, η οποία είναι ή ο δεσμοφύλακας ή ο απελευθερωτής της, ανάλογα με το ποιο σκοπό θα διαλέξει για τον εαυτό της.

II. Αμαρτία εναντίον Λάθους

1. Είναι πολύ σημαντικό το λάθος να μην συγχέεται με την αμαρτία, και αυτή η διάκριση είναι που κάνει την σωτηρία δυνατή. Διότι το λάθος μπορεί να διορθωθεί, και το σφάλμα να επανορθωθεί. Αλλά η αμαρτία, αν ήταν δυνατόν να υπάρχει, θα ήταν αμετάκλητη. Η πίστη στην αμαρτία βασίζεται αναγκαστικά στην παγιωμένη βεβαιότητα ότι οι νόες, και όχι τα σώματα, μπορούν να επιτίθενται. Κι έτσι ο νους είναι ένοχος, και θα παραμείνει για πάντα έτσι εκτός κι αν κάποιος νους που δεν είναι μέρος από αυτόν, μπορέσει να του δώσει άφεση. Η αμαρτία ζητά τιμωρία όπως το λάθος διόρθωση, και η πίστη ότι η τιμωρία **είναι** διόρθωση είναι σαφέστατα παράλογη.

2. Η αμαρτία δεν είναι λάθος, διότι εμπεριέχει κάποια αλαζονεία την οποία η ιδέα του λάθους δεν έχει. Το να αμαρτάνεις σημαίνει να παραβιάζεις την πραγματικότητα, και να πετυχαίνεις. Η αμαρτία είναι η διακήρυξη ότι η επίθεση είναι πραγματική και ότι η ενοχή είναι δικαιολογημένη. Υποθέτει ότι ο Υιός του Θεού είναι ένοχος, κι έτσι έχει πετύχει να χάσει την αθωότητά του και να κάνει τον εαυτό του κάτι που ο Θεός δεν δημιούργησε. Έτσι η δημιουργία δεν θεωρείται αιώνια, και η Θέληση του Θεού είναι ανοιχτή στην αντίθεση και στην ήττα. Η αμαρτία είναι η μεγάλη ψευδαίσθηση στην βάση της μεγαλοσχημοσύνης του εγώ. Διότι ο Θεός ο Ίδιος αλλάζει με αυτήν, και καθίσταται ατελής.

3. Ο Υιός του Θεού μπορεί να κάνει λάθος· μπορεί να πλάνη· μπορεί ακόμα και να στρέφει την δύναμη του νου του εναντίον του εαυτού του. Αλλά **δεν μπορεί** να αμαρτήσει. Δεν υπάρχει τίποτα από όσα θα μπορούσε να κάνει που να μπορεί να αλλάξει την πραγματικότητά του με οποιοδήποτε τρόπο, ούτε να κάνει τον εαυτό του πραγματικά ένοχο. Αυτό θα έκανε η

αμαρτία, διότι αυτός είναι ο σκοπός της. Όμως, παρά την άγρια παραφροσύνη που βρίσκεται μέσα στην όλη ιδέα της αμαρτίας, αυτή είναι αδύνατη. Διότι ο μισθός της αμαρτίας **είναι** ο θάνατος, και πώς γίνεται να πεθάνουν οι αθάνατοι;

4. Ένα σπουδαίο αξίωμα στην παράλογη θρησκεία του εγώ είναι ότι η αμαρτία δεν είναι λάθος αλλά αλήθεια, και ότι η αθωότητα είναι που εξαπατά. Η αγνότητα θεωρείται αλαζονεία, και η αποδοχή το εαυτού ως αμαρτωλό θεωρείται αγιότητα. Και αυτή η διδασκαλία είναι που αντικαθιστά την πραγματικότητα του Υιού του Θεού έτσι όπως τον δημιούργησε ο Πατέρας του, και θέλησε να είναι έτσι παντοτινά. Είναι αυτό ταπεινοφροσύνη; Ή μήπως είναι μια προσπάθεια να αποσπάσεις την δημιουργία από την αλήθεια, και να την κρατήσεις διαχωρισμένη;

5. Οποιαδήποτε προσπάθεια να ερμηνεύσεις εκ νέου την αμαρτία ως λάθος είναι πάντα αβάσιμη για το εγώ. Η ιδέα της αμαρτίας είναι ιερή και απαραβίαστη στο σύστημα σκέψης του, και δεν προσεγγίζεται αλλιώς παρά μόνο με σεβασμό και δέος. Είναι η πιο «ιερή» αντίληψη στο σύστημα σκέψης του εγώ· ωραία και ισχυρή, απόλυτα αληθινή, και αναγκαστικά προστατευμένη με κάθε άμυνα που έχει στην διάθεσή του. Διότι εδώ βρίσκεται η «καλύτερη» άμυνα του, την οποία όλες οι άλλες υπηρετούν. Εδώ βρίσκεται η πανοπλία του, η προστασία του, και ο βασικός σκοπός έτσι όπως ερμηνεύεται στην ιδιαίτερη σχέση.

6. Μπορεί πραγματικά να ειπωθεί ότι το εγώ έφτιαξε τον δικό του κόσμο πάνω στην ενοχή. Μόνο σε έναν τέτοιο κόσμο θα μπορούσαν τα πάντα να είναι αντεστραμμένα. Αυτή είναι η παράξενη ψευδαίσθηση που κάνει τα σύννεφα της ενοχής να φαίνονται βαριά και αδιαπέραστα. Η στερεότητα που φαίνεται να έχει η βάση αυτού του κόσμου βρίσκεται σε αυτήν. Διότι η αμαρτία έχει αλλάξει την δημιουργία από ιδέα του Θεού σε ένα ιδανικό που το εγώ θέλει· κυβερνά ένα κόσμο, φτιαγμένο από σώματα, δίχως νου και ικανό για απόλυτη φθορά και παρακμή. Αν αυτό είναι ένα λάθος, μπορεί πολύ εύκολα να ακυρωθεί από την αλήθεια. Κάθε λάθος μπορεί να διορθωθεί, αν αφεθεί στην κρίση της αλήθειας. Αλλά αν δοθεί στο λάθος το κύρος της αλήθειας, πού μπορεί να οδηγηθεί; Η «αγιότητα» της αμαρτίας διατηρείται στην θέση της απλά και μόνο με αυτό το παράξενο τέχνασμα. Ως αλήθεια είναι απαραβίαστη, και τα πάντα φέρονται σε **αυτή** για να κριθούν. Ως λάθος, **αυτό** πρέπει να έρθει στην αλήθεια. Είναι αδύνατον να έχεις πίστη στην αμαρτία, διότι η αμαρτία είναι απιστία. Ωστόσο, είναι δυνατόν να πιστεύεις ότι ένα λάθος μπορεί να διορθωθεί.

7. Δεν υπάρχει ούτε μια πέτρα στο εμπόλεμο φρούριο του εγώ που να την υπερασπίζεται με μεγαλύτερο πάθος από την ιδέα ότι η αμαρτία είναι πραγματική· η φυσική έκφραση αυτού που ο Υιός του Θεού έκανε τον εαυτό του να είναι και αυτό που είναι. Για το εγώ αυτό δεν είναι λάθος. Διότι αυτή είναι η πραγματικότητά του· αυτή είναι η «αλήθεια» από την οποία η διαφυγή θα είναι πάντα αδύνατη. Αυτό είναι το παρελθόν του, το παρόν του και το μέλλον του. Διότι κατά κάποιον τρόπο έχει κατορθώσει να διαφθείρει τον Πατέρα του, και να αλλάξει το Νου Του ολοκληρωτικά. Θρήνησε, λοιπόν, τον θάνατο του Θεού, τον Οποίο έχει σκοτώσει η αμαρτία! Και αυτή θα ήταν η ευχή του εγώ, που μέσα στην παραφροσύνη του πιστεύει ότι την έχει εκπληρώσει.

8. Δεν θα προτιμούσες όλα αυτά να μην ήταν τίποτα περισσότερο από ένα λάθος, απόλυτα διορθώσιμο, και να μπορούσες τόσο εύκολα να ξεφύγεις από αυτό ώστε ολόκληρη η διόρθωση του να είναι σαν να περπατάς μέσα από την ομίχλη προς τον ήλιο; Διότι αυτό είναι όλο. Ίσως να μπαίνεις στον πειρασμό να συμφωνήσεις με το εγώ ότι είναι πολύ καλύτερα να είσαι αμαρτωλός από το να κάνεις λάθος. Όμως σκέψου προσεκτικά πριν επιτρέψεις στον εαυτό σου να κάνει αυτή την επιλογή. Μην την προσεγγίζεις επιπόλαια, διότι είναι η επιλογή της κόλασης ή του Ουρανού.

III. Η Ψευδαίσθηση της Αμαρτίας

1. Η έλξη της ενοχής βρίσκεται στην αμαρτία, όχι στο σφάλμα. Η αμαρτία θα επαναλαμβάνεται εξαιτίας αυτής της έλξης. Ο φόβος μπορεί να γίνει τόσο έντονος ώστε η αμαρτία να μην μπορεί να εκδηλωθεί. Αλλά όσο η ενοχή παραμένει ελκυστική ο νους θα υποφέρει, και δεν θα αφήνει να φύγει η ιδέα της αμαρτίας. Διότι η ενοχή τον καλεί, και ο νους την ακούει και την λαχταρά, κάνοντας έτσι τον εαυτό του έναν πρόθυμο αιχμάλωτο στην αρρωστημένη έκκλησή της. Η αμαρτία είναι κάποια ιδέα του κακού που, αν και δεν μπορεί να διορθωθεί, παραμένει πάντα επιθυμητή. Σαν βασικό κομμάτι αυτού που θεωρεί το εγώ ότι είσαι, πάντα θα την θέλεις. Και

μόνο ένας εκδικητής, με ένα νου διαφορετικό από τον δικό σου, θα μπορούσε να την εξαλείψει μέσω του φόβου.

2. Το εγώ δεν θεωρεί ότι είναι δυνατόν η αγάπη, και όχι ο φόβος, να είναι αυτή η οποία καλείται από την αμαρτία, και ότι η αγάπη **πάντα αποκρίνεται**. Διότι το εγώ φέρνει την αμαρτία στον φόβο, απαιτώντας τιμωρία. Ωστόσο, η τιμωρία δεν είναι παρά μια άλλη μορφή της προστασίας της ενοχής, διότι αυτό που του αξίζει τιμωρία είναι κάτι που πρέπει αληθινά να έχει γίνει. Η τιμωρία είναι πάντα ο μεγάλος συντηρητής της αμαρτίας, της συμπεριφέρεται με σεβασμό και τιμά το κακούργημα της. Αυτό που πρέπει να τιμωρηθεί πρέπει να είναι αληθινό. Και αυτό που είναι αληθινό πρέπει να είναι αιώνιο, και θα επαναλαμβάνεται χωρίς τελειωμό. Διότι αυτό που θεωρείς ότι είναι αληθινό το θέλεις, και δεν θέλεις να το αφήσεις να φύγει.

3. Ένα σφάλμα, από την άλλη πλευρά, δεν είναι ελκυστικό. Αυτό που βλέπεις ξεκάθαρα ως λάθος θέλεις να το διορθώσεις. Μερικές φορές η αμαρτία μπορεί να επαναλαμβάνεται πολλές φορές, προκαλώντας οδυνηρά αποτελέσματα, αλλά χωρίς να χάνει την γοητεία της. Και ξαφνικά, αλλάζεις την κατάστασή της από αμαρτία σε λάθος. Τώρα δεν θα το επαναλάβεις· απλά θα σταματήσεις και θα το αφήσεις να φύγει, εκτός κι αν η ενοχή παραμένει. Διότι τότε, δεν θα αλλάξεις παρά την μορφή της αμαρτίας, λέγοντας ότι ήταν ένα σφάλμα, αλλά κρατώντας το δίχως διόρθωση. Αυτή δεν είναι μια πραγματική αλλαγή στην αντίληψή σου, διότι εξακολουθεί να είναι η αμαρτία που ζητά τιμωρία, και όχι το σφάλμα.

4. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να τιμωρήσει την αμαρτία. Τα λάθη τα αναγνωρίζει, και θέλει να τα διορθώσει όλα όπως Του ανέθεσε ο Θεός. Αλλά την αμαρτία δεν την γνωρίζει, ούτε μπορεί να αναγνωρίσει λάθη που δεν μπορούν να διορθωθούν. Διότι ένα λάθος που δεν μπορεί να διορθωθεί δεν έχει νόημα για το Άγιο Πνεύμα. Τα λάθη είναι **για** διόρθωση, και δεν ζητάν τίποτα άλλο. Ό,τι καλεί την τιμωρία ζητά το τίποτα. Κάθε σφάλμα **πρέπει** να είναι ένα κάλεσμα για αγάπη. Τι είναι, λοιπόν, η αμαρτία; Τι άλλο θα μπορούσε να είναι εκτός από ένα λάθος που θέλεις να κρατήσεις κρυφό· ένα κάλεσμα για βοήθεια που θέλεις να κρατήσεις χωρίς να ακουστεί, άρα και χωρίς να απαντηθεί;

5. Μέσα στον χρόνο, το Άγιο Πνεύμα βλέπει ξεκάθαρα ότι ο Υιός του Θεού μπορεί να κάνει λάθη. Σε αυτό μοιράζεσαι την όραση Του. Ωστόσο, δεν μοιράζεσαι την αναγνώρισή Του για την διαφορά ανάμεσα στον χρόνο και την αιωνιότητα. Και όταν η διόρθωση ολοκληρωθεί, τότε ο χρόνος **είναι** αιωνιότητα. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να σε διδάξει πώς να βλέπεις τον χρόνο διαφορετικά και να βλέπεις πέρα από αυτόν, αλλά όχι όσο πιστεύεις στην αμαρτία. Στο σφάλμα, ναι, διότι αυτό μπορεί να διορθωθεί από το νου. Αλλά η αμαρτία είναι η πίστη ότι η αντίληψή σου είναι αμετάβλητη, και ότι ο νους πρέπει να δεχτεί ως αληθινό αυτό που του λέγεται μέσω της αντίληψης. Αν δεν υπακούσει, τότε ο νους κρίνεται ως παράφρων. Με αυτό τον τρόπο η μόνη δύναμη που θα μπορούσε να αλλάξει την αντίληψη κρατιέται αδρανής, επικεντρωμένη στο σώμα από τον φόβο της αλλαγμένης αντίληψης την οποία θα επέφερε ο Δάσκαλός της, ο Οποίος είναι ένα μαζί της.

6. Όταν μπαίνεις στον πειρασμό να πιστέψεις ότι η αμαρτία είναι πραγματική, θυμήσου αυτό: Αν η αμαρτία είναι πραγματική, τότε ούτε ο Θεός ούτε εσύ είστε πραγματικοί. Αν η δημιουργία είναι επέκταση, ο Δημιουργός πρέπει να έχει επεκτείνει τον Εαυτό Του, και είναι αδύνατον αυτό που είναι κομμάτι του Ίδιου να είναι εντελώς διαφορετικό από τα υπόλοιπα. Αν η αμαρτία είναι πραγματική, ο Θεός πρέπει να βρίσκεται σε πόλεμο με τον Εαυτό Του. Πρέπει να είναι διχασμένος, και διαιρεμένος ανάμεσα στο καλό και το κακό· εν μέρει σώφρων και εν μέρει παράφρων. Διότι πρέπει να έχει δημιουργήσει κάτι που θέλει να Τον καταστρέψει, κι έχει την δύναμη να το κάνει. Αντί να πιστεύεις αυτό, δεν είναι πιο εύκολο να πιστέψεις ότι έκανες λάθος;

7. Όσο πιστεύεις ότι η πραγματικότητά σου ή του αδελφού σου είναι δεσμευμένη από ένα σώμα, θα πιστεύεις στην αμαρτία. Όσο πιστεύεις ότι τα σώματα μπορούν να ενώνονται, θα βρίσκεις την ενοχή ελκυστική και θα πιστεύεις ότι η αμαρτία είναι πολύτιμη. Διότι η πίστη ότι τα σώματα περιορίζουν το νου οδηγεί σε μια αντίληψη του κόσμου στην οποία φαίνεται παντού η απόδειξη του διαχωρισμού. Και ο Θεός και η δημιουργία Του φαίνονται χώρια και παραγκωνισμένοι. Διότι η αμαρτία θέλει να αποδείξει ότι αυτό που ο Θεός δημιούργησε άγιο δεν μπορεί να επικρατήσει επάνω της, ούτε να παραμείνει το ίδιο ενώπιον της δύναμης της αμαρτίας. Η αμαρτία θεωρείται ισχυρότερη από τον Θεό, ενώπιον της οποίας ο Θεός πρέπει να υποκλίνεται, και να προσφέρει την δημιουργία Του στον κατακτητή της. Είναι αυτό ταπεινοφροσύνη ή τρέλα;

8. Αν η αμαρτία είναι πραγματική, τότε δεν πρέπει να υπάρχει καμιά ελπίδα θεραπείας. Διότι θα υπήρχε μια δύναμη πέρα από του Θεού, ικανή να φτιάξει μια άλλη θέληση που θα επιτίθετο στην

δική Του Θέληση και θα την ξεπερνούσε· και θα έδινε στον Υιό Του μια θέληση ξεχωριστή από την δική Του, και ισχυρότερη. Και κάθε κομμάτι από την κατακερματισμένη δημιουργία του Θεού θα είχε μια διαφορετική θέληση, αντίθετη με την δική Του, και σε αιώνια αντίθεση με τον Ίδιο και η μία με την άλλη. Η άγια σχέση σου έχει ως σκοπό της τώρα, τον στόχο να αποδείξει ότι αυτό είναι αδύνατον. Ο Ουρανός έχει χαμογελάσει πάνω σε αυτήν, και η πίστη στην αμαρτία έχει ξεριζωθεί χάρη στο χαμόγελο της αγάπης. Εσύ την βλέπεις ακόμα, διότι δεν συνειδητοποιείς ότι τα θεμέλια της έχουν εξαφανιστεί. Η πηγή της έχει αφαιρεθεί, κι έτσι μπορείς να την περιθάλψεις μόνο για λίγο ακόμα πριν χαθεί. Έχει μείνει μόνο η συνήθεια της αναζήτησής της.

9. Και παρόλα αυτά κοιτάζεις με το χαμόγελο του Ουρανού πάνω στα χείλη σου, και την ευλογία του Ουρανού πάνω στα μάτια σου. Δεν θα βλέπεις την αμαρτία για πολύ ακόμα. Διότι με την νέα αντίληψη ο νους την διορθώνει όταν φαίνεται πως κάνει την εμφάνισή της, και γίνεται αόρατη. Τα σφάλματα αναγνωρίζονται γρήγορα και δίνονται γρήγορα για διόρθωση, για να θεραπευτούν, όχι για να κρυφτούν. Θα θεραπευτείς από την αμαρτία και όλες τις καταστροφικές επιπτώσεις της την στιγμή που δεν θα της δίνεις δύναμη πάνω στον αδελφό σου. Και θα τον βοηθήσεις να ξεπεράσει τα λάθη του απελευθερώνοντάς τον με χαρά από την πίστη στην αμαρτία.

10. Την άγια στιγμή, θα δεις το χαμόγελο του Ουρανού να χαμογελά σε σένα και τον αδελφό σου. Κι εσύ θα λάμπεις πάνω σε αυτόν, αναγνωρίζοντας με χαρά την χάρη που σου έχει δοθεί. Διότι η αμαρτία δεν θα επικρατήσει ενάντια σε μια ένωση στην οποία έχει χαμογελάσει ο Ουρανός. Η αντίληψή σου θεραπεύτηκε την ώρα της άγιας στιγμής που σου έδωσε ο Ουρανός. Ξέχασε τι έχεις δει, και ύψωσε τα μάτια σου με πίστη σε αυτό που μπορείς να δεις τώρα. Τα εμπόδια για τον Ουρανό θα εξαφανιστούν ενώπιον της άγιας όρασης σου, διότι σε σένα που ήσουν τυφλός σου έχει δοθεί η όραση και μπορείς να δεις. Μην ψάχνεις γι αυτό που έχει αφαιρεθεί, αλλά για το μεγαλείο που έχει αποκατασταθεί για να το δεις.

11. Κοίταξε τον Λυτρωτή σου, και δες αυτό που θέλει να σου δείξει στον αδελφό σου, και μην αφήνεις την ενοχή να σηκωθεί ξανά και να σε τυφλώσει. Διότι η αμαρτία θέλει να σε κρατά διαχωρισμένο από αυτόν, αλλά ο Λυτρωτής σου θέλει να βλέπεις τον αδελφό σου σαν τον εαυτό σου. Η σχέση σου είναι τώρα ένας ναός θεραπείας· ένας τόπος όπου όλοι οι κουρασμένοι μπορούν να έρθουν να αναπαυτούν. Εδώ είναι η ανάπαυση που περιμένει τους πάντες, μετά το ταξίδι. Και η σχέση σου την φέρνει πιο κοντά σε όλους.

IV. Τα Εμπόδια προς την Ειρήνη

1. Καθώς η ειρήνη επεκτείνεται από βαθιά μέσα σου για να αγκαλιάσει όλη την Υιότητα και να την αναπαύσει, θα συναντά πολλά εμπόδια. Μερικά από αυτά θα προσπαθήσεις να τα επιβάλλεις εσύ. Άλλα θα φαίνονται πως προκαλούνται από κάπου αλλού· από τους αδελφούς σου, και από διάφορες όψεις του εξωτερικού κόσμου. Όμως η ειρήνη θα τα καλύψει απαλά, επεκτεινόμενη προσπερνώντας τα ανεμπόδιση. Η επέκταση του σκοπού του Αγίου Πνεύματος από την σχέση σου προς τους άλλους, για να τους φέρει ευγενικά μέσα, είναι ο τρόπος με τον οποίο Αυτό θα ευθυγραμμίσει τα μέσα και τον στόχο. Την ειρήνη που έθεσε βαθιά μέσα σε σένα και στον αδελφό σου, θα την επεκτείνει ήσυχα σε κάθε πλευρά της ζωής σου, περιβάλλοντας εσένα και τον αδελφό σου με φωτεινή ευτυχία και ήρεμη επίγνωση μιας ολοκληρωμένης προστασίας. Και θα φέρεις το μήνυμα της αγάπης, της ασφάλειας και της ελευθερίας στον καθένα που πλησιάζει στο ναό σου, εκεί όπου τον περιμένει η θεραπεία. Δεν θα περιμένεις για να του την δώσεις, διότι θα τον καλέσεις και θα σου απαντήσει, αναγνωρίζοντας στο κάλεσμά σου το Κάλεσμα του Θεού. Κι εσύ θα τον τραβήξεις μέσα και θα του χαρίσεις ανάπαυση, έτσι όπως δόθηκε και σε σένα.

2. Όλα αυτά θα κάνεις. Όμως η ειρήνη που ήδη βρίσκεται βαθιά μέσα σου πρέπει πρώτα να επεκταθεί, και να κυλήσει προσπερνώντας τα εμπόδια που έθεσες μπροστά της. Αυτά θα κάνεις, διότι τίποτα από ό,τι αναλαμβάνει το Άγιο Πνεύμα δεν το αφήνει ανολοκλήρωτο. Πραγματικά δεν μπορείς να είσαι σίγουρος για τίποτα από ό,τι βλέπεις έξω από σένα, αλλά γι αυτό **μπορείς** να είσαι σίγουρος: Το Άγιο Πνεύμα σου ζητεί να Του προσφέρεις ένα τόπο ανάπαυσης όπου να αναπαυτείς μέσα Του. Σου απάντησε, και εισήλθε στην σχέση σου. Εσύ τώρα δεν θα Του ανταποδώσεις την ευσπλαχνία Του, ώστε να εισέλθεις σε μια σχέση μαζί Του; Διότι Αυτό ήταν που πρόσφερε στην σχέση σου το δώρο της αγιότητας, χωρίς την οποία θα ήταν παντοτινά αδύνατον να εκτιμήσεις τον αδελφό σου.

3. Την ευγνωμοσύνη που Του οφείλεις σου δεν ζητά παρά μόνο να την λάβεις εκ μέρους Του. Και όταν κοιτάζεις με γλυκιά ευγένεια τον αδελφό σου, θα βλέπεις Αυτό. Διότι θα κοιτάζεις εκεί όπου βρίσκεται το Άγιο Πνεύμα, και όχι χωριστά από Αυτό. Δεν μπορείς να δεις το Άγιο Πνεύμα, αλλά μπορείς να δεις τους αδελφούς σου αληθινά. Και το φως μέσα τους θα σου δείξει όλα όσα χρειάζεται να δεις. Όταν η ειρήνη μέσα σου έχει επεκταθεί για να συμπεριλάβει τον καθένα, τότε η λειτουργία του Αγίου Πνεύματος θα έχει εκπληρωθεί. Τι ανάγκη θα υπάρχει για να δεις τότε; Όταν ο Θεός έχει κάνει ο Ίδιος το τελευταίο βήμα, το Άγιο Πνεύμα θα συγκεντρώσει όλες τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη που Του έχεις προσφέρει, και θα τις εναποθέσει απαλά ενώπιον του Δημιουργού Του στο Όνομα του αγιότατου Υιού Του. Και ο Πατέρας θα τις δεχτεί στο Όνομά Του. Τι ανάγκη θα υπάρχει για να δεις, στην παρουσία της ευγνωμοσύνης Του;

A. Το Πρώτο Εμπόδιο: Η Επιθυμία να Απαλλαγείς από Αυτήν

1. Το πρώτο εμπόδιο από το οποίο πρέπει να περάσει η ειρήνη είναι η επιθυμία σου να απαλλαγείς από αυτήν. Διότι δεν μπορεί να επεκταθεί αν δεν την διαφυλάττεις. Εσύ είσαι το κέντρο από το οποίο ακτινοβολεί προς τα έξω, για να καλέσει τους άλλους μέσα. Εσύ είσαι το σπίτι της· η γαλήνια κατοικία της από την οποία απλώνεται ευγενικά προς τα έξω, χωρίς ποτέ να σε εγκαταλείψει. Αν την αφήσεις άστεγη, πώς θα μπορέσει να διαμερίνει μέσα στον Υιό του Θεού; Αν είναι να απλωθεί σε όλη την δημιουργία, πρέπει να αρχίσει από σένα, και από σένα να φτάσει στον καθένα που καλεί, και να του φέρει ανάπαυση με το να ενωθεί μαζί σου.

2. Γιατί να θέλεις την ειρήνη άστεγη; Τι νομίζεις ότι πρέπει να αποβάλλει για να κατοικήσει μαζί σου; Ποιο φαίνεται να είναι το κόστος που είσαι τόσο απρόθυμος να πληρώσεις; Αυτό το μικρό εμπόδιο από άμμο στέκεται ακόμη ανάμεσα σε σένα και στον αδελφό σου. Θέλεις να το ενισχύσεις τώρα; Δεν σου ζητείται να το αφήσεις να φύγει για τον εαυτό σου και μόνο. Ο Χριστός στο ζητά για τον Εαυτό Του. Αυτός θέλει να φέρει την ειρήνη στον καθένα, και πώς μπορεί να το κάνει αυτό εκτός μέσα από σένα; Θα άφηνες ένα μικρό σωρό άμμου, ένα τοίχο στάχτης, ένα μικροσκοπικό φαινομενικά εμπόδιο, να σταθεί ανάμεσα στους αδελφούς σου και την σωτηρία; Και όμως, αυτό το μικρό απομεινάρει επίθεσης που περιθάλλεις ακόμα ενάντια στον αδελφό σου **είναι** το πρώτο που συναντά σε σένα η ειρήνη όταν προσπαθεί να προχωρήσει. Αυτός ο μικρός τοίχος μίσους επιμένει να αντιπύθεται στην Θέληση του Θεού, και να την κρατά περιορισμένη.

3. Ο σκοπός του Αγίου Πνεύματος αναπαύεται εν ειρήνη μέσα σου. Ωστόσο, εσύ είσαι ακόμα απρόθυμος να τον αφήσεις να ενωθεί μαζί σου ολοκληρωτικά. Ακόμα αντιπύθεται στην Θέληση του Θεού, έστω και λίγο. Και αυτό το λίγο είναι ένα όριο που θέλεις να τοποθετήσεις πάνω στο όλον. Η Θέληση του Θεού είναι Μία, όχι πολλές. Δεν έχει καμιά αντίθετη, διότι δεν υπάρχει άλλη εκτός από αυτήν. Αυτό που ακόμα θέλεις να περιορίσεις πίσω από το μικρό σου εμπόδιο και να το κρατήσεις χωριστό από τον αδελφό σου φαίνεται ισχυρότερο από το σύμπαν, διότι θα έκρυβε το σύμπαν και τον Δημιουργό του. Αυτός ο μικρός τοίχος θέλει να κρύψει τον σκοπό του Ουρανού, και να τον κρατήσει μακριά **από** τον Ουρανό.

4. Θα ήθελες να εκδιώξεις την σωτηρία από τον δότη της σωτηρίας; Διότι αυτό έχεις γίνει. Η ειρήνη δεν θα μπορούσε να φύγει από σένα περισσότερο από όσο θα μπορούσε να φύγει από τον Θεό. Μην φοβάσαι αυτό το μικρό εμπόδιο. Δεν μπορεί να περιορίσει την Θέληση του Θεού. Η ειρήνη θα κυλήσει προσπερνώντας το, και θα ενωθεί μαζί σου δίχως καθυστέρηση. Η σωτηρία δεν μπορεί να μείνει μακριά σου. Είναι ο σκοπός σου. Δεν μπορείς να επιλέξεις κάτι άλλο εκτός από αυτόν. Δεν έχεις άλλον σκοπό χωριστά από του αδελφού σου, ούτε χωριστά από αυτόν που ζήτησες από το Άγιο Πνεύμα να μοιραστεί μαζί σου. Ο μικρός τοίχος θα πέσει τόσο ήσυχα κάτω από τα φτερά της ειρήνης. Διότι η ειρήνη θα στείλει τους αγγελιαφόρους της από σένα προς όλο τον κόσμο, και τα εμπόδια θα γκρεμιστούν μπροστά στον ερχομό τους τόσο εύκολα όσο θα ξεπεραστούν κι εκείνα που παρεμβάλλεις εσύ.

5. Δεν είναι πιο δύσκολο να ξεπεράσεις αυτόν τον κόσμο από το να υπερβείς τον μικρό σου τοίχο. Διότι μέσα στο θαύμα της άγιας σου σχέσης, δίχως αυτό το εμπόδιο, περιέχεται κάθε θαύμα. Δεν υπάρχει βαθμός δυσκολίας στα θαύματα, διότι είναι όλα το ίδιο. Το κάθε ένα είναι μια γλυκιά νίκη της έλξης της αγάπης πάνω στην έλξη της ενοχής. Πώς μπορεί να μην το πετύχεις αυτό όποτε το αναλάβεις; Η ενοχή δεν μπορεί να υψώσει κανένα πραγματικό εμπόδιο εναντίον της. Και όλα όσα φαίνονται ότι στέκονται ανάμεσα σε σένα και τον αδελφό σου πρέπει να πέσουν χάρη στην έκκληση στην οποία ανταποκρίθηκες. Από σένα που απάντησες, θα καλεί Αυτός που σου απάντησε. Το σπίτι Του είναι μέσα στην άγια σχέση σου. Μην επιχειρείς να σταθείς ανάμεσα σε Αυτόν και στον άγιο σκοπό Του, διότι είναι και δικός σου. Παρά άφησέ Τον να επεκτείνεται

ήσυχα το θαύμα της σχέσης σου στον καθένα που περιέχεται μέσα σε αυτή έτσι όπως δόθηκε.

6. Υπάρχει μια σιωπή στον Ουρανό, μια χαρούμενη προσδοκία, μια μικρή παύση χαράς σε αναγνώριση του τέλους του ταξιδιού. Διότι ο Ουρανός σε γνωρίζει καλά, όπως κι εσύ γνωρίζεις τον Ουρανό. Καμιά ψευδαίσθηση δεν στέκεται ανάμεσα σε σένα και στον αδελφό σου τώρα. Μην κοιτάξεις τον μικρό τοίχο των σκιών. Ο ήλιος έχει ανατείλει πάνω από αυτόν. Πώς μπορεί μια σκιά να σου στερεί τον ήλιο; Και δεν μπορούν οι σκιές να σε κρατήσουν μακριά από το φως μέσα στο οποίο τελειώνουν οι ψευδαισθήσεις. Κάθε θαύμα δεν είναι παρά το τέλος μιας ψευδαισθήσης. Αυτό ήταν το ταξίδι· αυτό και το τέλος του. Και όλες οι ψευδαισθήσεις πρέπει να τελειώσουν μέσα στον στόχο της αλήθειας τον οποίον δέχτηκες.

7. Η μικρή παρανοϊκή ευχή να απαλλαγείς από Αυτόν που προσκάλεσες να εισέλθει και να τον εκδιώξεις **πρέπει** να σου προκαλεί σύγκρουση. Καθώς κοιτάς τον κόσμο, αυτή η μικρή ευχή, ξεριζωμένη και περιπλανώμενη άσκοπα, μπορεί να προσγειωθεί και να καθίσει για λίγο κάπου, διότι δεν έχει κανένα σκοπό πλέον. Πριν το Άγιο Πνεύμα εισέλθει για να κατοικήσει μαζί σου φαινόταν πως είχε ισχυρό σκοπό· την παγιωμένη και αμετάβλητη αφοσίωση στην αμαρτία και τα αποτελέσματά της. Τώρα είναι άσκοπη, περιπλανιέται μάταια, μην προκαλώντας τίποτα περισσότερο από σύντομες διακοπές στην έκκληση της αγάπης.

8. Αυτή η μικρή ευχή, αυτή η μικροσκοπική ψευδαίσθηση, το μικροσκοπικό απομεινάρι της πίστης στην αμαρτία, είναι όλο κι όλο αυτό που απομένει από αυτό που κάποτε φαινόταν πως ήταν ο κόσμος. Δεν είναι πια ένα αμείλικτο εμπόδιο προς την ειρήνη. Η άσκοπη περιπλάνησή της κάνει τα αποτελέσματά της να φαίνονται πιο αλλοπρόσαλλα και απρόβλεπτα από ό,τι πριν. Όμως, τι θα μπορούσε να είναι πιο ασταθές από ένα αυστηρά οργανωμένο σύστημα πλάνης; Η φαινομενική του σταθερότητα είναι η διάχυτη αδυναμία του, η οποία επεκτείνεται στο καθετί. Η μεταβλητότητα που αυτό το μικρό απομεινάρι προκαλεί απλά καταδεικνύει τα περιορισμένα αποτελέσματά του.

9. Πόσο ισχυρό μπορεί να είναι ένα μικρό φτερό μπροστά στις μεγάλες φτερούγες της αλήθειας; Μπορεί να αντιπτεθεί στο πέταγμα του αετού, ή να εμποδίσει την προέλαση του καλοκαιριού; Μπορεί να παρέμβει στα αποτελέσματα που έχει το καλοκαίρι πάνω σε έναν κήπο σκεπασμένο από χιόνι; Δες πόσο γρήγορα ανασηκώνεται αυτός ο μικρός σωρός από άχυρα και μεταφέρεται μακριά, για να μην ξαναγυρίσει ποτέ, ώστε να τον αποχωριστείς με χαρά, χωρίς να το μετανιώσεις καθόλου. Διότι από μόνος του δεν είναι τίποτα, και δεν σήμαινε τίποτα ακόμα και όταν είχες μεγαλύτερη πίστη στην προστασία του. Δεν προτιμάς να χαιρετίσεις τον καλοκαιρινό ήλιο από το να καρφώνεις το βλέμμα σου πάνω σε μια νιφάδα χιονιού που εξαφανίζεται, και να τρέμεις στην ανάμνηση του χειμερινού κρύου;

v Η Έλξη της Ενοχής

10. Η έλξη της ενοχής προκαλεί τον φόβο για την αγάπη, διότι η αγάπη ποτέ δεν θα κοιτάζε την ενοχή καθόλου. Είναι η φύση της αγάπης να κοιτάζει μόνο την αλήθεια, διότι εκεί βλέπει την εαυτό της, με τον οποίο θέλει να ενωθεί με ιερή ένωση και ολοκλήρωση. Όπως η αγάπη κοιτάζει πέρα από τον φόβο, έτσι και ο φόβος δεν βλέπει την αγάπη. Διότι η αγάπη περιέχει το τέλος της ενοχής, τόσο σίγουρα όσο ο φόβος εξαρτάται από αυτήν. Η αγάπη ελκύεται μόνο από την αγάπη. Παραβλέποντας ολοκληρωτικά την ενοχή, δεν βλέπει τον φόβο καθόλου. Όντας εξολοκλήρου χωρίς επίθεση, δεν θα μπορούσε να φοβάται. Ο φόβος ελκύεται προς αυτό που η αγάπη δεν βλέπει, και το κάθε ένα πιστεύει πως αυτό που κοιτάζει το άλλο δεν υπάρχει. Ο φόβος κοιτάζει την ενοχή ακριβώς με την ίδια αφοσίωση που η αγάπη κοιτάζει τον εαυτό της. Και ο φόβος και η αγάπη έχουν τους αγγελιαφόρους που στέλνουν μπροστά τους, και που επιστρέφουν με μηνύματα γραμμένα στην γλώσσα που ζήτησαν.

11. Οι αγγελιαφόροι της αγάπης στέλλονται ευγενικά, με μηνύματα αγάπης και πραότητας. Οι αγγελιαφόροι του φόβου έχουν ρητές εντολές να αναζητήσουν την ενοχή, και να περιθάλψουν κάθε κομματάκι κακού και αμαρτίας που θα βρουν, μην χάνοντας ούτε ένα κομματάκι πόνου και θανάτου, αφήνοντάς τα με σεβασμό μπροστά στον κύριο και αφέντη τους. Η αντίληψη δεν μπορεί να υπακούει δύο αφέντες, που ο καθένας τους ζητά μηνύματα με διαφορετικά πράγματα σε διαφορετικές γλώσσες. Αυτό που τροφοδοτεί ο φόβος, η αγάπη το παραβλέπει. Αυτό που απαιτεί ο φόβος, η αγάπη δεν μπορεί ούτε καν να το δει. Η άγρια έλξη που ασκεί η ενοχή στον φόβο είναι εντελώς απύσχα από την ευγενική αντίληψη της αγάπης. Αυτό που θα έβλεπε η αγάπη δεν έχει νόημα για τον φόβο, και είναι εντελώς άρατο.

12. Οι σχέσεις σε αυτό τον κόσμο είναι το αποτέλεσμα του πως βλέπεις τον κόσμο. Και αυτό

εξαρτάται από το ποιο συναίσθημα κλήθηκε για να στείλει τους αγγελιαφόρους του να τον κοιτάξουν, και να επιστρέψουν αναφέροντας το τι είδαν. Οι αγγελιαφόροι του φόβου εκπαιδεύονται μέσω του τρόμου, και τρέμουν όταν ο αφέντης τους, τους καλεί να τον υπηρετήσουν. Διότι ο φόβος είναι ανελέητος ακόμα και στους φίλους του. Οι αγγελιαφόροι του φεύγουν σαν ένοχοι στα κλεφτά αναζητώντας λιμασμένα την ενοχή, διότι ο αφέντης τους, τους κρατά στο κρύο και στην πείνα και γίνονται μοχθηροί από το αφεντικό τους, που τους επιτρέπει να πανηγυρίζουν μόνο με τα λάφυρα που του φέρνουν. Κανένα ψήγμα ενοχής δεν ξεφεύγει από τα πεινασμένα μάτια τους. Και στην άγρια αναζήτηση τους για αμαρτία ορμούν εναντίον κάθε ζωντανού πλάσματος που βλέπουν, και το μεταφέρουν με κραυγές στον αφέντη τους, για να το καταβροχθίσει.

13. Μην στέλνεις τέτοιους βάρβαρους αγγελιαφόρους στον κόσμο, για να πανηγυρίζουν εις βάρος του λυμαίνοντας την πραγματικότητα. Διότι θα σου φέρνουν μηνύματα από οστά, δέρμα και σάρκα. Αυτοί έχουν διδαχτεί να αναζητούν το φθαρτό, και να επιστρέφουν με τα στομάχια τους γεμάτα από πράγματα σαπισμένα και αποσυντεθημένα. Γι αυτούς αυτά τα πράγματα είναι όμορφα, διότι τους φαίνεται πως έτσι καταυνάζουν τις άγριες σουβλιές της πείνας. Διότι είναι έξαλλοι από τον πόνο του φόβου, και θα ήθελαν να αποφύγουν την τιμωρία αυτού που τους στέλνει προσφέροντάς του ό,τι αγαπούν.

14. Το Άγιο Πνεύμα σου έχει δώσει τους αγγελιαφόρους της αγάπης για να τους στείλεις στην θέση εκείνων που εκπαιδεύσεις μέσω του φόβου. Αυτοί είναι τόσο πρόθυμοι να σου επιστρέψουν αυτό που αγαπούν όσο είναι και οι άλλοι. Αν στείλεις αυτούς, αυτοί θα βλέπουν μόνο το άμεμπτο και το ωραίο, το ευγενικό και το καλό. Θα είναι τόσο προσεχτικοί ώστε να μην ξεφύγει από την προσοχή τους ούτε η παραμικρή ευσπλαχνική πράξη, ούτε η πιο μικρή έκφραση συγχώρεσης, ούτε η πιο μικρή ανάσα αγάπης. Και θα επιστρέψουν με όλα τα χαρούμενα πράγματα που βρήκαν, για να τα μοιραστούν μαζί σου με αγάπη. Μην τους φοβάσαι. Σου προσφέρουν την σωτηρία. Τα μηνύματα ασφάλειας είναι δικά τους, διότι θεωρούν τον κόσμο καλό.

15. Αν στέλνεις μόνο τους αγγελιαφόρους που σου δίνει το Άγιο Πνεύμα, μην θέλοντας άλλα μηνύματα εκτός από τα δικά τους, δεν θα βλέπεις πια τον φόβο. Ο κόσμος θα μεταμορφωθεί μπροστά στα μάτια σου, καθαρισμένος από κάθε ενοχή με το ανάλαφρο χάδι της ομορφιάς. Ο κόσμος δεν περιέχει κανένα φόβο που δεν έθεσες επάνω του. Ούτε κανέναν φόβο που να μην μπορείς να ζητήσεις από τους αγγελιοφόρους της αγάπης να τον αφαιρέσουν από αυτόν και να τον δεις γαλήνιο. Το Άγιο Πνεύμα σου έχει δώσει τους αγγελιαφόρους Του να τους στείλεις στον αδελφό σου και να επιστρέψουν σε σένα με αυτό που βλέπει η αγάπη. Σου έχουν δοθεί για να αντικαταστήσουν τα πεινασμένα σκυλιά του φόβου που έστειλες. Και αυτοί προχωρούν για να σηματοδοτήσουν το τέλος του φόβου.

16. Και η αγάπη θέλει να στήσει μια γιορτή μπροστά σου, πάνω σε ένα τραπέζι καλυμμένο με ένα άσπιλο τραπεζομάντιλο, στρωμένο σε έναν ήσυχο κήπο όπου κανένας ήχος δεν ακούγεται ποτέ εκτός από τραγούδια και ένας απαλός ψίθυρος. Αυτή είναι μια γιορτή που τιμά την άγια σχέση σου, και στην οποία ο καθένας είναι καλοδεχούμενος σαν επίτιμος καλεσμένος. Και σε μια άγια στιγμή η χάρις λέγεται από όλους μαζί, καθώς ενώνονται με ευγένεια μπροστά στην τράπεζα της κοινωνίας. Κι εγώ θα ενωθώ μαζί σας εκεί, έτσι όπως σας το υποσχέθηκα πριν από καιρό και σας το υπόσχομαι ακόμα. Διότι στην νέα σας σχέση είμαι καλοδεχούμενος. Κι όπου είμαι καλοδεχούμενος, βρίσκομαι εκεί.

17. Γίνομαι καλοδεχούμενος στην κατάσταση χάριτος, που σημαίνει ότι επιτέλους με έχεις συγχωρέσει. Διότι έγινα το σύμβολο της αμαρτίας σου, κι έτσι έπρεπε να πεθάνω στην θέση σου. Για το εγώ αμαρτία σημαίνει θάνατος, κι έτσι η επανόρθωση επιτυγχάνεται μέσω του φόνου. Σωτηρία θεωρήθηκε η θανάτωση του Υιού του Θεού αντί για σένα. Όμως, θα προσέφερα σε σένα που αγαπώ, το σώμα μου, **γνωρίζοντας** την μικρότητά του; Ή θα δίδασκα ότι τα σώματα δεν μπορούν να μας κρατήσουν χώρια; Το δικό μου σώμα δεν είχε μεγαλύτερη αξία από το δικό σου· ούτε ήταν καλύτερο μέσον για την επικοινωνία της σωτηρίας, αλλά όχι η Πηγή της. Κανένας δεν μπορεί να πεθάνει για κανέναν, και ο θάνατος δεν μπορεί να επανορθώσει για την αμαρτία. Αλλά μπορείς να ζεις για να δείχνεις ότι δεν είναι πραγματικός. Το σώμα όντως εμφανίζεται ως σύμβολο της αμαρτίας όσο πιστεύεις ότι μπορεί να σου δώσει αυτό που θέλεις. Όσο πιστεύεις ότι μπορεί να σου δώσει ευχαρίστηση, θα πιστεύεις και ότι μπορεί να σου φέρει πόνο. Το να νομίζεις ότι θα μπορούσες να είσαι ικανοποιημένος και χαρούμενος με τόσα λίγα σημαίνει ότι βλάπτεις τον εαυτό σου, και το να περιορίζεις την ευτυχία που θα μπορούσες να έχεις καλεί τον πόνο να συμπληρώσει τα φτωχικά σου αποθέματα και να ολοκληρώσει την ζωή σου. Αυτή είναι η

ολοκλήρωση έτσι όπως την βλέπει το εγώ. Διότι η ενοχή τρυπώνει εκεί όπου η ευτυχία έχει απομακρυνθεί, και την αντικαθιστά. Η επικοινωνία είναι ένα άλλο είδος ολοκλήρωσης, το οποίο πηγαίνει πέρα από την ενοχή, διότι πηγαίνει πέρα από το σώμα.

B. Το Δεύτερο Εμπόδιο: Η Πίστη ότι το Σώμα είναι Πολύτιμο γι Αυτό που Προσφέρει.

1. Είπαμε ότι η ειρήνη πρέπει πρώτα να υπερβεί το εμπόδιο της επιθυμίας σου να απαλλαγείς από αυτήν. Εκεί που η ενοχή κρατά την εξουσία, η ειρήνη δεν είναι επιθυμητή. Το δεύτερο εμπόδιο που πρέπει να προσπεράσει η ειρήνη, που έχει στενή σχέση με το προηγούμενο, είναι η πίστη ότι το σώμα είναι πολύτιμο γι αυτό που προσφέρει. Διότι εδώ η έλξη της ενοχής εκδηλώνεται στο σώμα, και την βλέπεις σε αυτό.

2. Αυτή είναι η αξία που νομίζεις ότι η ειρήνη θέλει να σου κλέψει. Αυτό πιστεύεις ότι θα σου πάρει, και θα σε αφήσει άστεγο. Και γι αυτό τον λόγο αρνείσαι στην ειρήνη την κατοικία της. Νιώθεις ότι αυτή η «θυσία» είναι πολύ μεγάλη για να την κάνεις, και πως σου ζητείται κάτι υπερβολικό. Είναι θυσία, ή απελευθέρωση; Τι σου έχει δώσει το σώμα πραγματικά που να δικαιολογεί την παράξενη πίστη σου ότι η σωτηρία βρίσκεται σε αυτό; Δεν βλέπεις ότι αυτή είναι η πίστη στον θάνατο; Εδώ βρίσκεται το επίκεντρο της αντίληψης της Επανόρθωσης ως φόνος. Εδώ είναι η πηγή της ιδέας ότι η αγάπη είναι φόβος.

3. Οι αγγελιαφόροι του Αγίου Πνεύματος αποστέλλονται πολύ πιο πέρα από το σώμα, καλώντας το νου να ενωθεί σε ιερή κοινωνία και να είναι γαλήνιος. Αυτό είναι το μήνυμα που τους έδωσα για σένα. Είναι μόνο οι αγγελιαφόροι του φόβου που βλέπουν το σώμα, διότι ψάχνουν για κάτι που μπορεί να υποφέρει. Είναι θυσία να απομακρυνθείς από κάτι που μπορεί να υποφέρει; Το Άγιο Πνεύμα δεν σου απαιτεί να θυσιάσεις την ελπίδα για την ευχαρίστηση του σώματος· αυτό **δεν έχει** ελπίδα ευχαρίστησης. Αλλά ούτε και μπορεί να σου φέρει τον φόβο του πόνου. Ο πόνος είναι η μόνη «θυσία» που ζητά το Άγιο Πνεύμα, και αυτόν είναι που **θέλει** να απομακρύνει.

4. Η ειρήνη επεκτείνεται από σένα μόνο προς το αιώνιο, και από το αιώνιο φτάνει σε σένα. Προσπερνά όλα τα άλλα. Το δεύτερο εμπόδιο δεν είναι πιο σταθερό από το πρώτο. Διότι δεν θέλεις ούτε να απαλλαγείς από την ειρήνη ούτε να την περιορίσεις. Τι άλλο είναι αυτά τα εμπόδια που θέλεις να παρεμβάλλεις ανάμεσα στην ειρήνη και την προέλασή της εκτός από φραγμοί που θέτεις ανάμεσα στην θέλησή σου και την επίτευξή της; Θέλεις επικοινωνία, όχι τους πανηγυρισμούς του φόβου. Θέλεις την σωτηρία, όχι τον πόνο της ενοχής. Και θέλεις ο Πατέρας σου να είναι το σπίτι σου, όχι ένας σωρός από πηλό. Μέσα στην άγια σχέση σου βρίσκεται ο Υιός του Πατέρα σου. Αυτός δεν έχει χάσει την επικοινωνία μαζί Του, ούτε με τον εαυτό του. Όταν συμφώνησες να ενωθείς με τον αδελφό σου, αναγνώρισες ότι έτσι είναι. Αυτό δεν έχει κόστος, αλλά έχει την απελευθέρωση από το κόστος.

5. Έχεις πληρώσει πολύ ακριβά για τις ψευδαισθήσεις σου, και τίποτα από ό,τι πλήρωσες δεν σου έφερε ειρήνη. Δεν χαίρεσαι που ο Ουρανός δεν είναι δυνατόν να θυσιαστεί, και ότι δεν μπορεί να σου ζητηθεί καμιά θυσία; Δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο που να μπορείς να τοποθετήσεις μπροστά στην ένωσή μας, διότι βρίσκομαι ήδη μέσα στην άγια σχέση σου. Θα υπερβούμε όλα τα εμπόδια μαζί, διότι στεκόμαστε εντός των πυλών και όχι απέξω. Πόσο εύκολα ανοίγουν οι πύλες από μέσα, για να αφήσουν την ειρήνη να περάσει και να ευλογήσει τον κουρασμένο κόσμο! Πώς μπορεί να είναι δύσκολο να προσπεράσουμε τα εμπόδια μαζί, εφόσον έχεις ενωθεί με το απεριόριστο; Το τέλος της ενοχής βρίσκεται στα χέρια σου για να το δώσεις. Θα ήθελες τώρα να σταματήσεις για να ψάξεις για την ενοχή μέσα στον αδελφό σου;

6. Ας είμαι για σένα το σύμβολο του τέλους της ενοχής, και κοίταζε τον αδελφό σου όπως θα κοίταζες κι εμένα. Συγχώρησέ μου όλες τις αμαρτίες που νομίζεις ότι διέπραξε ο Υιός του Θεού. Και μέσα στο φως της συγχώρεσής σου θα θυμηθεί ποιος είναι, και θα ξεχάσει αυτό που δεν ήταν ποτέ. Σου ζητώ την συγχώρεσή σου, διότι αν εσύ είσαι ένοχος, το ίδιο πρέπει να είμαι κι εγώ. Αλλά αν εγώ υπερνίκησα την ενοχή και ξεπέρασα τον κόσμο, ήσουν κι εσύ μαζί μου. Θέλεις να βλέπεις σε μένα το σύμβολο της ενοχής ή το τέλος της ενοχής, ενθυμούμενος ότι αυτό που συμβολίζω για σένα το βλέπεις μέσα στον εαυτό σου;

7. Από την άγια σχέση σου διακηρύσσεται η αλήθεια, και η αγάπη κοιτάζει τον εαυτό της. Η σωτηρία ρέει από βαθιά μέσα από το σπίτι που πρόσφερες στον Πατέρα μου και σε μένα. Και είμαστε εκεί μαζί, μέσα στην σιωπηλή επικοινωνία στην οποία ενώνονται ο Πατέρας και ο Υιός. Ω έλα με πίστη στην ιερή ένωση του Πατέρα και του Υιού εντός σου! Και μην κρατιέσαι χωρισμένος από αυτό που σου προσφέρεται με ευγνωμοσύνη γιατί έδωσες στην ειρήνη το σπίτι της στον Ουρανό. Στείλε σε όλο τον κόσμο το χαρμόσυνο μήνυμα του τέλους της ενοχής, και όλος ο

κόσμος θα απαντήσει. Σκέψου την ευτυχία σου καθώς ο καθένας σου προσφέρει την μαρτυρία του για το τέλος της αμαρτίας, και σου δείχνει ότι η δύναμή της έχει φύγει για πάντα. Πού μπορεί να είναι η ενοχή, όταν η πίστη στην αμαρτία έχει φύγει; Και πού είναι ο θάνατος τώρα που ο μεγάλος συνήγορος του έχει σιωπήσει;

8. Συγχώρεσε μου τις ψευδαισθήσεις σου, και απελευθέρωσε με από την τιμωρία για ό,τι δεν έχω κάνει. Έτσι θα μάθεις την ελευθερία που διδάξα διδάσκοντας την ελευθερία στον αδελφό σου, απελευθερώνοντας έτσι κι εμένα. Είμαι μέσα στην άγια σχέση σου, όμως θέλεις να με φυλακίσεις πίσω από τα εμπόδια που υψώνεις μπροστά στην ελευθερία, και να φράξεις τον δρόμο μου προς εσένα. Ωστόσο, δεν είναι δυνατόν να κρατήσεις μακριά Έναν ο Όποιος είναι ήδη εκεί. Και μέσα σε Αυτόν, εκεί που είμαστε ήδη ενωμένοι, **είναι** δυνατόν η επικοινωνία μας να γίνει η εστία της νέας αντίληψης που θα φέρει φως σε όλο τον κόσμο που περιέχεται εντός σου.

v Η Έλξη του Πόνου

9. Ο δικός σου μικρός ρόλος δεν είναι παρά να δώσεις στο Άγιο Πνεύμα ολόκληρη την ιδέα της θυσίας. Και να δεχτείς την ειρήνη που δίνει στην θέση της, δίχως τα όρια που θα αναχαίτιζαν την επέκτασή της, κι έτσι θα περιόριζαν την δική σου επίγνωση γι αυτήν. Διότι ό,τι δίνει Αυτό πρέπει να επεκτείνεται αν θέλεις να έχεις την απεριόριστη δύναμή του, και να την χρησιμοποιήσεις για την απελευθέρωση του Υιού του Θεού. Δεν είναι η ειρήνη που θα ήθελες να ξεφορτωθείς, κι έχοντάς την δεν μπορείς να την περιορίσεις. Αν η ειρήνη είναι άστεγη, το ίδιο είσαι κι εσύ κι εγώ. Και Εκείνος που είναι ο οίκος μας είναι άστεγος όπως κι εμείς. Αυτή είναι η επιθυμία σου; Θα ήθελες να είσαι πάντα ένας περιπλανώμενος σε αναζήτηση της ειρήνης; Θα ήθελες να επενδύεις την ελπίδα ειρήνης κι ευτυχίας σε κάτι που πρέπει να αποτύχει;

10. Η πίστη στο αιώνιο πάντα δικαιώνεται, διότι το αιώνιο είναι παντοτινά καλοσυνάτο, με απεριόριστη υπομονή και ολοκληρωτικά στοργικό. Θα σε δεχτεί ολοκληρωτικά, και θα σου δώσει ειρήνη. Όμως μπορεί να ενωθεί μόνο με ό,τι βρίσκεται σε ειρήνη μέσα σου, αθάνατο όπως και το ίδιο. Το σώμα δεν μπορεί να σου φέρει ούτε ειρήνη ούτε αναταραχή· ούτε χαρά ούτε πόνο. Είναι ένα μέσο, και όχι ένας σκοπός. Δεν έχει κανένα σκοπό από μόνο του, αλλά μόνο αυτόν που του δίδεται. Το σώμα θα φαίνεται πως είναι οτιδήποτε είναι το μέσον προς αναζήτηση του στόχου που του αποδίδεις. Μόνο ο νους μπορεί να θέσει ένα σκοπό, και μόνο ο νους μπορεί να δει το μέσον για την επίτευξή του και να δικαιολογήσει την χρήση του. Η ειρήνη και η ενοχή είναι και οι δύο καταστάσεις του νου, προς επίτευξη. Και αυτές οι καταστάσεις είναι το σπίτι του συναισθήματος που τις επικαλείται, και επομένως είναι συμβατό μαζί τους.

11. Αλλά σκέψου ποια είναι η κατάσταση που είναι συμβατή με σένα. Εδώ είναι η επιλογή σου, και **είναι** ελεύθερη. Αλλά όλα όσα εμπεριέχονται σε αυτήν θα έρθουν με αυτή, και αυτό που νομίζεις ότι είσαι ποτέ δεν μπορεί να είναι ξέχωρο από αυτήν. Το σώμα είναι ο μεγάλος φαινομενικός προδότης της πίστης. Σε αυτό βρίσκεται η απογοήτευση και οι σπόροι της απιστίας, αλλά μόνο αν του ζητήσεις αυτό που δεν μπορεί να δώσει. Μπορεί το λάθος σου να είναι λογική αιτία για την θλίψη και την απογοήτευση, και για την επίθεση εκδίκησης εναντίον αυτού που σε απογοήτευσε; Μην χρησιμοποιείς το σφάλμα σου σαν δικαιολογία για την απιστία σου. Δεν έχεις αμαρτήσει, αλλά έχεις κάνει λάθος ως προς το τι αξίζει την πίστη σου. Και η διόρθωση του λάθους σου θα σου δώσει λόγο για την πίστη.

12. Είναι αδύνατον να αναζητάς την ευχαρίστηση μέσω του σώματος και να μην βρίσκεις πόνο. Είναι βασικό αυτή η σχέση να γίνει κατανοητή, διότι είναι μια σχέση που το εγώ βλέπει ως απόδειξη της αμαρτίας. Δεν είναι πραγματικά καθόλου σωφρονιστική. Δεν είναι παρά το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της ταύτισης του εαυτού σου με το σώμα, που είναι η πρόσκληση προς τον πόνο. Διότι προσκαλεί τον φόβο να εισέλθει και να γίνει ο σκοπός σου. Η έλξη της ενοχής **πρέπει** να εισέλθει μαζί του, και ο φόβος κατευθύνει το σώμα να κάνει κάτι που είναι οδυνηρό. Θα πάρει μέρος στον πόνο όλων των ψευδαισθήσεων, και η ψευδαισθήση της ευχαρίστησης θα είναι η ίδια με τον πόνο.

13. Δεν είναι αναπόφευκτο; Κάτω από τις εντολές του φόβου το σώμα θα επιδιώκει την ενοχή, υπηρετώντας τον αφέντη του οποίου η έλξη προς την ενοχή συντηρεί ολόκληρη την ψευδαισθήση της ύπαρξής του. Αυτή, λοιπόν, είναι η έλξη του πόνου. Όταν κυβερνάται από αυτή την αντίληψη το σώμα γίνεται ο υπηρέτης του πόνου, αναζητώντας τον πιστά και υπακούοντας την ιδέα ότι ο πόνος είναι ευχαρίστηση. Αυτή είναι η ιδέα που υποβόσκει σε όλες τις ισχυρές επενδύσεις του εγώ στο σώμα. Και αυτή την παρανοϊκή σχέση είναι που κρατά κρυμμένη, και όμως την τρέφει. Εσένα σε διδάσκει ότι η ευχαρίστηση του σώματος είναι ευτυχία. Όμως στον εαυτό του ψιθυρίζει,

«είναι θάνατος.»

14. Γιατί θα πρέπει να το σώμα να σημαίνει κάτι για σένα; Σίγουρα αυτό από το οποίο είναι φτιαγμένο δεν είναι πολύτιμο. Και το ίδιο σίγουρα δεν έχει κανένα συναίσθημα. Μεταδίδει σε σένα τα συναισθήματα που θέλεις. Όπως κάθε μέσον επικοινωνίας το σώμα δέχεται και στέλνει τα μηνύματα που του δίδονται. Δεν έχει συναισθήματα γι αυτά. Όλα τα συναισθήματα με τα οποία επενδύονται τα μηνύματα δίδονται από τον αποστολέα και τον αποδέκτη. Και το εγώ και το Άγιο Πνεύμα το αναγνωρίζουν αυτό, και τα δύο επίσης αναγνωρίζουν ότι εδώ ο αποστολέας και ο παραλήπτης είναι ο ίδιος. Το Άγιο Πνεύμα στο λέει αυτό με χαρά. Το εγώ το αποκρύπτει, διότι θέλει να μην το γνωρίζεις. Ποιος θα έστειλε μηνύματα μίσους κι επίθεσης αν καταλάβαινε ότι τα στέλνει στον εαυτό του;. Ποιος θα κατηγορούσε, θα ενοχοποιούσε και θα καταδίκαιζε τον εαυτό του;

15. Τα μηνύματα του εγώ πάντα στέλνονται μακριά από σένα, με την πεποίθηση ότι για το μήνυμα της επίθεσης και της ενοχής κάποιος άλλος εκτός από σένα θα υποφέρει. Και ακόμα κι αν υποφέρεις κι εσύ, κάποιος άλλος θα υποφέρει περισσότερο. Ο μεγάλος απατεώνας αναγνωρίζει ότι δεν είναι έτσι, αλλά σαν εχθρός της «ειρήνης», σε προτρέπει να στείλεις έξω όλα σου τα μηνύματα μίσους και να ελευθερωθείς. Και για να σε πείσει ότι αυτό είναι δυνατόν, στέλνει το σώμα σε αναζήτηση του πόνου στην επίθεση εναντίον κάποιου άλλου, ονομάζοντάς το αυτό ευχαρίστηση και προσφέροντάς το σε σένα ως ελευθερία **από** την επίθεση.

16. Μην ακούς την παραφροσύνη του, και μην πιστεύεις ότι το αδύνατον είναι αληθινό. Μην ξεχνάς ότι το εγώ έχει αφιερώσει το σώμα στον στόχο της αμαρτίας, και τοποθετεί σε αυτό όλη του την πίστη ότι μπορεί να επιτευχθεί. Οι θλιμμένοι μαθητές του ψάλλουν διαρκώς τον ύμνο του σώματος, σε μια επίσημη τελετή της εξουσίας του εγώ. Ούτε ένας δεν πρέπει να υπάρχει που να πιστεύει ότι η υποχώρηση στην έλξη της ενοχής είναι η διαφυγή από τον πόνο. Ούτε ένας δεν πρέπει να υπάρχει που να θεωρεί το σώμα ως ταυτότητά του, χωρίς το οποίο θα πέθαινε, και ωστόσο και μέσα σε αυτό ο θάνατος του είναι εξίσου αναπόφευκτος.

17. Δεν έχει δοθεί στους μαθητές του εγώ να συνειδητοποιήσουν ότι έχουν αφιερώσει τον εαυτό τους στον θάνατο. Η ελευθερία τους προσφέρεται αλλά δεν την έχουν δεχτεί, και ό,τι προσφέρεται πρέπει να γίνει επίσης αποδεκτό, για να δοθεί αληθινά. Διότι το Άγιο Πνεύμα, είναι, επίσης, ένα μέσον επικοινωνίας, που λαμβάνει από τον Πατέρα και προσφέρει τα μηνύματά Του στον Υιό. Το Άγιο Πνεύμα είναι, όπως το εγώ, και ο αποστολέας και ο παραλήπτης. Διότι ό,τι στέλνεται μέσω Αυτού επιστρέφει σε Αυτό, αναζητώντας τον εαυτό του σε όλη την διαδρομή, και βρίσκοντας αυτό που αναζητά. Έτσι το εγώ βρίσκει τον θάνατο που αναζητά, επιστρέφοντας τον σε εσένα.

Γ. Το Τρίτο Εμπόδιο: Η Έλξη του Θανάτου

1. Σε σένα και τον αδελφό σου, στων οποίων την ιδιαίτερη σχέση εισήλθε το Άγιο Πνεύμα, σας δίδεται να απελευθερώνετε και να απελευθερωθείτε από την αφοσίωση στον θάνατο. Διότι σας προσφέρθηκε, και δεχτήκατε. Όμως πρέπει να μάθετε κι άλλα γι αυτή την παράξενη αφοσίωση, διότι αυτή περιέχει το τρίτο εμπόδιο το οποίο πρέπει να προσπεράσει η ειρήνη. Κανένας δεν μπορεί να πεθάνει εκτός κι αν επιλέξει τον θάνατο. Αυτό που φαινομενικά είναι ο φόβος για τον θάνατο είναι στην πραγματικότητα η έλξη του. Και η ενοχή επίσης, προκαλεί φόβο και είναι τρομακτική. Ωστόσο, δεν θα μπορούσε να έχει καμία απολύτως δύναμη παρά μόνο σε κείνους που ελκύονται σε αυτήν και την αναζητούν. Το ίδιο συμβαίνει και με τον θάνατο. Φτιαγμένος από το εγώ, η σκοτεινή του σκιά πέφτει πάνω σε όλα τα ζωντανά πράγματα, διότι το εγώ είναι ο «εχθρός» της ζωής.

2. Ωστόσο, μια σκιά δεν μπορεί να σκοτώσει. Τι είναι μια σκιά για τους ζωντανούς; Απλά την προσπερνούν και αυτή χάνεται. Αλλά τι γίνεται με κείνους που είναι αφοσιωμένοι στο να μην ζουν· τους μαυροντυμένους «αμαρτωλούς», την πένθιμη χορωδία του εγώ, που περπατούν βαριά και με κόπο μακριά από την ζωή, σέρνοντας τις αλυσίδες τους και ακολουθώντας την αργή πομπή που τιμά τον μακάβριο αφέντη τους, τον κύριο του θανάτου; Άγγιξε οποιονδήποτε από αυτούς με το απαλό χέρι της συγχώρεσης, και δες τις αλυσίδες του να πέφτουν, μαζί με τις δικές σου. Δες τον πως πετάει το μαύρο ένδυμα που φορούσε στην κηδεία του, και άκουσέ τον πώς

γελάει με τον θάνατο. Από την ποινή που θέλησε να του επιβάλλει η αμαρτία μπορεί να ξεφύγει μέσω της δικής σου συγχώρεσης. Αυτό δεν είναι αλαζονεία. Είναι το Θέλημα του Θεού. Τι είναι αδύνατο για σένα που διάλεξες το Θέλημα Του για δικό σου; Τι είναι ο θάνατος για σένα; Η αφοσίωσή σου δεν είναι προς τον θάνατο, ούτε προς τον αφέντη του. Όταν δέχτηκες τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος στην θέση του σκοπού του εγώ αποκήρυξες τον θάνατο, ανταλλάσσοντάς τον με την ζωή. Γνωρίζουμε ότι μια ιδέα δεν αφήνει την πηγή της. Και ο θάνατος είναι το αποτέλεσμα της σκέψης που ονομάζουμε εγώ, τόσο σίγουρα όσο η ζωή είναι το αποτέλεσμα της Σκέψης του Θεού.

ν Το Άφθαρτο Σώμα.

3. Από το εγώ προήλθε η αμαρτία, η ενοχή και ο θάνατος, σε αντίθεση με την ζωή και την αθωότητα, και το Θέλημα του Ίδιου του Θεού. Πού μπορεί να βρίσκεται μια τέτοια αντίθεση εκτός από τον αρρωστημένο νου των παραφρόνων, των αφοσιωμένων στην τρέλα και εναντιωμένων στην ειρήνη του Ουρανού; Ένα πράγμα είναι σίγουρο· ο Θεός, ο Οποίος δεν δημιούργησε ούτε την αμαρτία ούτε τον θάνατο, δεν επιθυμεί να δεσμεύσει από αυτά. Εκείνος δεν γνωρίζει ούτε την αμαρτία ούτε τα αποτελέσματά της. Οι σαβανωμένες φιγούρες στην επικήδεια πομπή δεν πορεύονται προς τιμήν του Δημιουργού τους, του Οποίου το Θέλημα είναι να ζήσουν. Δεν ακολουθούν το Θέλημα Του· αντιτίθενται σε αυτό.

4. Και τι είναι το μαυροντυμένο σώμα που θέλουν να θάψουν; Ένα σώμα που αφιέρωσαν στον θάνατο, ένα σύμβολο της φθοράς, μία θυσία στην αμαρτία, που προσφέρεται στην αμαρτία για να τραφεί και να κρατηθεί ζωντανή· ένα σύμβολο καταδικασμένο, καταραμένο από τον κατασκευαστή του που θρηνείται από κάθε πενθούντα που το βλέπει ως εαυτό του. Εσύ που πιστεύεις ότι έχεις καταδικάσει τον Υιό του Θεού σε αυτό είσαι αλαζόνας. Αλλά εσύ που θέλεις να τον απελευθερώσεις τιμάς το Θέλημα του Δημιουργού του. Η αλαζονεία της αμαρτίας, η περηφάνια της ενοχής, το πένθος του διαχωρισμού, όλα είναι μέρος την αφοσίωσής σου στον θάνατο που δεν την αναγνωρίζεις. Η λάμψη της ενοχής που έθεσες πάνω στο σώμα θέλει να το σκοτώσει. Διότι ό,τι το εγώ αγαπά, το σκοτώνει για να το υπακούσει. Διότι ό,τι δεν το υπακούει, δεν μπορεί να το σκοτώσει.

5. Έχεις άλλη μία αφοσίωση που θέλει να κρατήσει το σώμα άφθαρτο και τέλειο για όσο διάστημα είναι χρήσιμο για τον ιερό σκοπό του. Το σώμα δεν πεθαίνει όπως δεν μπορεί να αισθάνεται. Δεν κάνει τίποτα. Από μόνο του δεν είναι ούτε φθαρτό ούτε άφθαρτο. Δεν είναι τίποτα. Είναι το αποτέλεσμα μιας μικροσκοπικής, τρελής ιδέας φθοράς που μπορεί να διορθωθεί. Διότι ο Θεός έχει απαντήσει σε αυτή την παρανοϊκή ιδέα με την Δική Του· μια Απάντηση που δεν Τον εγκατέλειψε, κι επομένως φέρνει τον Δημιουργό στην επίγνωση κάθε νου που άκουσε την Απάντησή Του και Την δέχτηκε.

6. Εσύ που είσαι αφοσιωμένος στο άφθαρτο, σου έχει δοθεί μέσω της αποδοχής σου, η δύναμη να απελευθερώνεις από την φθορά. Τι καλύτερος τρόπος υπάρχει να διδάξεις την πρώτη και βασική αρχή σε μαθήματα θαυμάτων από το να σου δείξουμε ότι αυτή που φαίνεται πως είναι η δυσκολότερη μπορεί να επιτευχθεί πρώτη; Το σώμα δεν μπορεί παρά να υπηρετήσει τον σκοπό σου. Έτσι όπως το κοιτάζεις, έτσι θα φαίνεται πως είναι. Ο θάνατος, αν ήταν αληθινός, θα ήταν η τελική και ολοκληρωτική διακοπή της επικοινωνίας, η οποία είναι ο στόχος του εγώ.

7. Εκείνοι που φοβούνται τον θάνατο δεν βλέπουν πόσο συχνά και πόσο δυνατά τον φωνάζουν, και τον καλούν να τους σώσει από την επικοινωνία. Διότι ο θάνατος θεωρείται ασφάλεια, ο σπουδαίος σκοτεινός σωτήρας από το φως της αλήθειας, η απάντηση στην Απάντηση, αυτός που θέλει να αποσιωπήσει την Φωνή που μιλά εκ μέρους του Θεού. Όμως η υποχώρηση προς τον θάνατο δεν είναι το τέλος της σύγκρουσης. Μόνο η Απάντηση του Θεού είναι το τέλος της σύγκρουσης. Το εμπόδιο της φαινομενικής σου αγάπης για τον θάνατο το οποίο πρέπει να προσπεράσει η ειρήνη φαίνεται πως είναι πολύ μεγάλο. Διότι μέσα σε αυτό βρίσκονται κρυμμένα όλα τα μυστικά του εγώ, όλες οι παράξενες τεχνικές του για την εξαπάτηση, όλες οι αρρωστημένες ιδέες του και οι αλλόκοτες φαντασιώσεις του. Εδώ είναι το ύστατο τέλος της ένωσης, ο θρίαμβος της κατασκευής του εγώ πάνω στην δημιουργία, η νίκη του άψυχου πάνω στην Ίδια την Ζωή.

8. Κάτω από τις σκονισμένες παρυφές του παραμορφωμένου κόσμου του το εγώ θα ήθελε να τοποθετήσει τον Υιό του Θεού, σφαγιασμένο σύμφωνα με τις προσταγές του, αποδεικνύοντας με την φθορά του ότι ο Θεός ο Ίδιος είναι ανίσχυρος μπροστά στην δύναμη του εγώ, ανίκανος να προστατέψει την ζωή που δημιούργησε ενάντια στην άγρια επιθυμία του εγώ να σκοτώνει. Αδελφέ μου, παιδί του Πατέρα μας, αυτό είναι ένα **όνειρο** θανάτου. Δεν υπάρχει καμιά κηδεία,

ούτε σκοτεινοί βωμοί, ούτε μακάβριες εντολές ούτε διαστρεβλωμένες τελετουργίες καταδίκης στις οποίες να σε οδηγήει το σώμα. Μην ζητάς να απελευθερωθείς από **αυτό**. Παρά ελευθέρωσε το από τις ανελέητες και αμείλικτες εντολές που του έδωσες, και συγχώρεσε το γι αυτό που το διάταξες να κάνει. Μέσα στην αποθέωση του, του έδωσες την εντολή να πεθάνει, διότι μόνο ο θάνατος θα μπορούσε να κατακτήσει την ζωή. Και τι άλλο από την παραφροσύνη θα μπορούσε να κοιτάζει την ήττα του Θεού, και να νομίζει ότι είναι πραγματική;

9. Ο φόβος του θανάτου θα φύγει καθώς η γοητεία του θα υποχωρήσει μπροστά στην αληθινή έλξη της αγάπης. Το τέλος της αμαρτίας, που περιθάλπεται ήσυχχα μέσα στην ασφάλεια της σχέσης σου, προστατευμένο από την ένωσή σου με τον αδελφό σου, και έτοιμο να αναπτυχτεί σε μια ισχυρή δύναμη υπέρ του Θεού πλησιάζει. Τα πρώτα βήματα της σωτηρίας φρουρούνται προσεκτικά από την αγάπη, φυλάσσονται από κάθε σκέψη που θα ήθελε να τους επιτεθεί, και ετοιμάζονται ήσυχχα να εκπληρώσουν το ισχυρό έργο για τον οποίο σου δόθηκε. Τον νεογέννητο σκοπό σου τον φροντίζουν άγγελοι, τον περιθάλπει το Άγιο Πνεύμα και τον προστατεύει ο Ίδιος ο Θεός. Δεν χρειάζεται την δική σου προστασία· είναι **δικός σου**. Διότι είναι αθάνατος, και μέσα σε αυτόν βρίσκεται το τέλος του θανάτου.

10. Ποιος κίνδυνος μπορεί να προσβάλλει τον απόλυτα αθώο; Τι μπορεί να του επιτεθεί; Τι φόβος μπορεί να εισέλθει να διαταράξει την γαλήνη της αθωότητας; Αυτό που σου έχει δοθεί, ακόμα και στην βρεφική του ηλικία, είναι σε πλήρη επικοινωνία με τον Θεό και με σένα. Μέσα στα μικρά του χέρια κρατά, με τέλεια ασφάλεια, κάθε θαύμα που θα κάνεις, και σου προσφέρεται. Το θαύμα της ζωής είναι άχρονο, γεννημένο μέσα στον χρόνο αλλά θρεμμένο στην αιωνιότητα. Κοίταξε αυτό το βρέφος, στο οποίο έδωσες ένα χώρο ανάπαυσης με την συγχώρεση του αδελφού σου, και δες σε αυτό το Θέλημα του Θεού. Εδώ το μωρό της Βηθλεέμ ξαναγεννιέται. Και ο καθένας που του δίνει καταφύγιο θα το ακολουθεί, όχι προς τον σταυρό, αλλά προς την ανάσταση και την ζωή.

11. Όταν κάτι σου φαίνεται ως πηγή φόβου, όταν κάποια κατάσταση σου προκαλεί τρόμο και κάνει το σώμα σου να τρέμει και τον κρύο ιδρώτα του φόβου να κυλά, θυμήσου ότι αυτό γίνεται πάντα για **έναν** λόγο· το εγώ το έχει αντιληφθεί σαν σύμβολο φόβου, σημάδι αμαρτίας και θανάτου. Θυμήσου, τότε, ότι κανένα σημάδι ούτε σύμβολο δεν θα πρέπει να συγχέεται με την πηγή, διότι αυτά πρέπει να αντιπροσωπεύουν κάτι άλλο εκτός από τον εαυτό τους. Το νόημά τους δεν μπορεί να βρίσκεται μέσα σε αυτά, αλλά πρέπει να αναζητηθεί σε αυτό που αντιπροσωπεύουν. Άρα μπορεί να σημαίνουν τα πάντα ή τίποτα, ανάλογα με την αλήθεια ή το ψεύδος της ιδέας που αντανακλούν. Εφόσον αντιμετωπίζεις μια τέτοια αβεβαιότητα νοήματος, μην το κρίνεις. Θυμήσου την άγια Παρουσία του Ενός που σου έχει δοθεί για να είναι η Πηγή της κρίσης. Δώσε το σε Αυτό να κρίνει για λογαριασμό σου, και πες:

Πάρε αυτό από μένα και κοίταξέ το, κρίνοντάς το για μένα. Ας μην το βλέπω ως σημάδι αμαρτίας και θανάτου, ούτε να το χρησιμοποιήσω για την καταστροφή. Δίδαξέ με πώς να μην το κάνω εμπόδιο προς την ειρήνη, παρά να αφήσω Εσένα να το χρησιμοποιήσεις για λογαριασμό μου, για να διευκολύνεις τον ερχομό της.

Δ. Το Τέταρτο Εμπόδιο: Ο Φόβος του Θεού

1. Τι θα έβλεπες δίχως τον φόβο του θανάτου; Τι θα ένιωθες και θα σκεπτόσουν αν ο θάνατος δεν ασκούσε καμία έλξη επάνω σου; Πολύ απλά, θα θυμόσουν τον Πατέρα σου. Θα θυμόσουν τον Δημιουργό της ζωής, την Πηγή του καθετί που ζει, τον Πατέρα του σύμπαντος και του σύμπαντος των συμπάντων, και όλων όσων βρίσκονται πέρα από αυτά. Και καθώς αυτή η θύμηση αναδύεται στο νου σου, η ειρήνη πρέπει ακόμα να υπερβεί ένα τελευταίο εμπόδιο, μετά το οποίο η σωτηρία ολοκληρώνεται, και ο Υιός του Θεού επανέρχεται στην σωφροσύνη. Διότι εδώ **πραγματικά** τελειώνει ο κόσμος σου.

2. Το τέταρτο εμπόδιο που χρειάζεται να ξεπεραστεί κρέμεται σαν ένα βαρύ πέπλο μπροστά στον πρόσωπο του Χριστού. Καθώς το πρόσωπό Του προβάλλει πάνω από αυτό, λάμποντας από χαρά διότι βρίσκεται μέσα στην Αγάπη του Πατέρα Του, η ειρήνη θα παραμερίσει ανάλαφρα το πέπλο και θα τρέξει να Τον συναντήσει, και να ενωθεί επιτέλους μαζί Του. Διότι αυτό το σκοτεινό πέπλο, που φαίνεται πως κάνει το πρόσωπο του Χριστού του Ίδιου να μοιάζει με πρόσωπο λεπρού, και τις λαμπρές Ακτίνες της Αγάπης του Πατέρα Του που φωτίζουν το πρόσωπό Του με δόξα να φαίνονται σαν ποταμοί αίματος, ξεθωριάζει μέσα στο λαμπρό φως που βρίσκεται πίσω

του όταν φύγει ο φόβος του θανάτου.

3. Αυτό είναι το πιο σκοτεινό πέπλο, που στηρίζεται από την πίστη στον θάνατο και προστατεύεται από την έλξη του. Η αφοσίωση στον θάνατο και στην κυριαρχία του δεν είναι παρά ο βαρύς όρκος, η υπόσχεση που δόθηκε μυστικά στο εγώ να μην σηκώσεις ποτέ αυτό το πέπλο, να μην το πλησιάσεις, ούτε καν να υποπτευθείς ότι είναι εκεί. Αυτή είναι η μυστική συμφωνία που έκανε το εγώ για να κρατήσει αυτό που βρίσκεται πίσω από το πέπλο για πάντα σβησμένο και λησμονημένο. Εδώ βρίσκεται η δική σου υπόσχεση να μην επιτρέψεις ποτέ στην ένωση να σε καλέσει έξω από τον διαχωρισμό· η μεγάλη αμνησία με την οποία η μνήμη του Θεού φαίνεται εντελώς ξεχασμένη· το μεγάλο σχίσμα του Εαυτού σου από σένα· **ο φόβος του Θεού**, το τελικό βήμα στην αποσύνδεσή σου.

4. Δες πως η πίστη στον θάνατο φαινόταν πως σε «σώζει». Διότι αν αυτή φύγει, τι άλλο εκτός από την ζωή θα μπορούσες να φοβάσαι; Είναι η έλξη του θανάτου που κάνει την ζωή να φαίνεται άσχημη, σκληρή και τυραννική. Δεν φοβάσαι περισσότερο τον θάνατο από ό,τι το εγώ. Αυτοί είναι οι εκλεκτοί σου φίλοι. Διότι στην μυστική σου συμμαχία μαζί τους έχεις συμφωνήσει να μην αφήσεις ποτέ να φύγει ο φόβος του Θεού, ώστε να μπορέσεις να κοιτάξεις το πρόσωπο του Χριστού και να ενωθείς με Αυτόν και τον Πατέρα Του.

5. Κάθε εμπόδιο το οποίο πρέπει να προσπεράσει η ειρήνη ξεπερνιέται ακριβώς με τον ίδιο τρόπο· ο φόβος που το προκάλεσε υποχωρεί στην αγάπη που υπάρχει πέρα από αυτό, κι έτσι ο φόβος χάνεται. Το ίδιο γίνεται και με αυτό το εμπόδιο. Η επιθυμία να απαλλαγείς από την ειρήνη και να διώξεις το Άγιο Πνεύμα από σένα εξασθενεί στην παρουσία της σιωπηλής αναγνώρισης ότι Το αγαπάς. Παραιτείσαι από τον εκθιασμό του σώματος για χάρη του πνεύματος, το οποίο αγαπάς έτσι όπως ποτέ δεν θα μπορούσες να αγαπήσεις το σώμα. Και η έλξη του θανάτου χάνεται για πάντα καθώς αφυπνίζεται η έλξη της αγάπης και σε καλεί. Πίσω από κάθε εμπόδιο προς την αγάπη, καλεί η Ίδια η Αγάπη. Και το κάθε ένα από αυτά ξεπερνιέται από την δύναμη της έλξης αυτού που βρίσκεται πέρα από αυτά. Ο εκούσιος φόβος σου φαινόταν πως τα κρατούσε στην θέση τους. Όμως όταν άκουσες την Φωνή της Αγάπης πέρα από αυτά, απάντησες και εξαφανίστηκαν.

6. Και τώρα στέκεσαι έντρομος μπροστά σε αυτό που ορκίστηκες να μην κοιτάξεις ποτέ. Τα μάτια σου κοιτάζουν χαμηλά, καθώς θυμάσαι την υπόσχεση που έδωσες στους «φίλους» σου. Η «ομορφιά» της αμαρτίας, η ντελικάτη έλξη της ενοχής, η «άγια» κέρινη εικόνα του θανάτου, και ο φόβος της εκδίκησης του εγώ στο οποίο έδωσες όρκο αίματος να μην το εγκαταλείψεις, όλα αυτά ξεσηκώνονται και σε προτρέπουν να μην σηκώσεις το βλέμμα σου. Διότι συνειδητοποιείς ότι αν κοιτάξεις και αφήσεις να ανασηκωθεί το πέπλο, **αυτά** θα φύγουν για πάντα. Όλοι σου οι «φίλοι», οι «προστάτες» και το «σπίτι» σου θα εξαφανιστούν. Δεν θα θυμάσαι τίποτα από όσα θυμάσαι τώρα.

7. Σου φαίνεται ότι ο κόσμος θα σε εγκαταλείψει εντελώς αν σηκώσεις το βλέμμα σου. Όμως το μόνο που θα συμβεί είναι ότι εσύ θα εγκαταλείψεις τον κόσμο για πάντα. Αυτή είναι η επανεδραίωση της **δικής σου** θέλησής. Κοίταξέ τον με μάτια ανοιχτά, και ποτέ ξανά δεν θα πιστέψεις ότι είσαι στο έλεος πραγμάτων έξω από σένα, δυνάμεων που δεν μπορείς να ελέγξεις, και σκέψεων που έρχονται σε σένα ενάντια στην θέλησή σου. Η θέλησή σου **είναι** να το κοιτάξεις αυτό. Καμία τρελή επιθυμία, καμία επιπόλαιη παρόρμηση να λησμονήσεις ξανά, καμία σουβλιά φόβου ούτε ο κρύος ιδρώτας του φαινομενικού θανάτου δεν μπορεί να σταθεί εναντίον την θέλησής σου. Διότι αυτό που σε ελκύει πέρα από το πέπλο βρίσκεται και βαθιά μέσα σου, αδιαχώριστο και απόλυτα ένα με σένα.

v Το Ανασήκωμα του Πέπλου

8. Μην ξεχνάς ότι έχετε φτάσει μέχρι εδώ μαζί, εσύ και ο αδελφός σου. Και σίγουρα δεν ήταν το εγώ που σας οδήγησε εδώ. Κανένα εμπόδιο προς την ειρήνη δεν μπορεί να ξεπεραστεί μέσω της βοήθειάς του. Το εγώ δεν φανερώνει τα μυστικά του, και δεν σε προτρέπει να τα κοιτάξεις και να πας πέρα από αυτά. Δεν θέλει να δεις την αδυναμία του, και να μάθεις ότι δεν έχει καμιά δύναμη να σε κρατήσει μακριά από την αλήθεια. Ο Οδηγός ο Οποίος σε έφερε εδώ παραμένει μαζί σου, και όταν σηκώσεις τα μάτια σου θα είσαι έτοιμος να αντικρίσεις τον τρόπο χωρίς καθόλου φόβο. Αλλά πρώτα, σήκωσε το βλέμμα σου και κοίταξε τον αδελφό σου με αθωότητα γεννημένη από την ολοκληρωτική συγχώρεση των ψευδαισθήσεών του, και μέσα από τα μάτια της πίστης που δεν βλέπει τις ψευδαισθήσεις του.

9. Κανένας δεν μπορεί να κοιτάξει τον φόβο του Θεού χωρίς να τρομοκρατηθεί, εκτός κι αν έχει

δεχτεί την Επανάρθωση κι έχει μάθει ότι οι ψευδαισθήσεις δεν είναι πραγματικές. Κανένας δεν μπορεί να σταθεί μπροστά σε αυτό το εμπόδιο μόνος του, διότι δεν θα μπορούσε να έχει φτάσει τόσο μακριά εκτός κι αν ο αδελφός του πορευόταν δίπλα του. Και κανένας δεν θα τολμούσε να το κοιτάξει χωρίς την πλήρη συγχώρεση του αδελφού του μέσα στην καρδιά του. Στάσου εδώ λίγο και μην τρέμεις. Θα είσαι έτοιμος. Ας ενωθούμε μαζί σε μια άγια στιγμή, εδώ σε αυτό το μέρος όπου σε έχει οδηγήσει ο σκοπός που δόθηκε στην ίδια την άγια στιγμή. Κι ας ενωθούμε με την πίστη ότι Αυτός ο Οποίος μας έφερε εδώ θα σου προσφέρει την αθωότητα που χρειάζεσαι, και ότι θα την δεχτείς για χάρη της δικής μου αγάπης και της δικής Του.

10. Και δεν είναι δυνατόν να κοιτάξεις αυτό το εμπόδιο πριν έρθει η κατάλληλη ώρα. Αυτό είναι το μέρος στο οποίο ο καθένας πρέπει να έρθει όταν είναι έτοιμος. Μόλις έχει βρει τον αδελφό του είναι έτοιμος. Ωστόσο, το να φτάσεις απλά και μόνο σε αυτό το μέρος δεν αρκεί. Ένα ταξίδι χωρίς σκοπό εξακολουθεί να μην έχει σημασία, και ακόμα και όταν τελειώσει φαίνεται να μην βγάζει κανένα νόημα. Πώς μπορείς να ξέρεις ότι τελείωσε εκτός κι αν συνειδητοποιήσεις ότι ο σκοπός του έχει επιτευχθεί; Εδώ, με το τέλος του ταξιδιού μπροστά σου, **βλέπεις** τον σκοπό του. Και εδώ είναι που επιλέγεις αν θα τον κοιτάξεις ή θα συνεχίσεις να περιπλανιέσαι, μόνο και μόνο για να επιστρέψεις για να επιλέξεις πάλι.

11. Πραγματικά χρειάζεσαι κάποια προετοιμασία για να αντικρίσεις τον φόβο του Θεού. Μόνο οι σώφρονες μπορούν να κοιτούν την απόλυτη παράνοια και το παραλήρημα της τρέλας με οίκτο και συμπόνια, αλλά όχι με φόβο. Διότι μόνο αν τις συμμαρίζεσαι φαίνονται τρομακτικές, και πραγματικά τις συμμαρίζεσαι μέχρι να κοιτάξεις τον αδελφό σου με απόλυτη πίστη, αγάπη και τρυφερότητα. Πριν συγχωρέσεις ολοκληρωτικά θα τον βλέπεις χωρίς συγχώρεση. Φοβάσαι τον Θεό **επειδή** φοβάσαι τον αδελφό σου. Εκείνους που δεν συγχωρείς τους φοβάσαι. Και κανένας δεν φτάνει στην αγάπη με τον φόβο δίπλα του.

12. Αυτός ο αδελφός που στέκει δίπλα σου εξακολουθεί να σου φαίνεται ξένος. Δεν τον γνωρίζεις, και η ερμηνεία σου γι αυτόν είναι πολύ τρομακτική. Και εξακολουθείς να του επιτίθεσαι, για να μην πειραχτεί αυτό που σου φαίνεται ότι είναι ο εαυτός σου. Ωστόσο, στα δικά του χέρια είναι η σωτηρία σου. Βλέπεις την τρέλα του, την οποία μισείς διότι την μοιράζεσαι. Και όλος ο οίκτος και η συγχώρεση που θα την θεράπευε υποχωρεί μπροστά στον φόβο. Αδελφέ, χρειάζεσαι την συγχώρεση του αδελφού σου, διότι μαζί μοιράζεστε την τρέλα ή τον Ουρανό. Κι εσύ κι αυτός ή θα υψώσετε τα μάτια σας με πίστη, ή καθόλου.

13. Δίπλα σου είναι κάποιος που σου προσφέρει το δυσκοπότερο της Επανάρθωσης, διότι το Άγιο Πνεύμα είναι μέσα σε αυτόν. Θέλεις να κρατήσεις τις αμαρτίες του εναντίον του, ή να δεχτείς το δώρο του σε σένα; Είναι αυτός ο δότης της σωτηρίας φίλος σου ή εχθρός σου; Διάλεξε τι από τα δύο είναι, και θυμήσου πως ό,τι λάβεις από αυτόν θα είναι σύμφωνα με την επιλογή σου. Αυτός έχει μέσα του την δύναμη να συγχωρήσει τις αμαρτίες σου, όπως εσύ τις δικές του. Κανένας δεν μπορεί να την δώσει μόνο στον εαυτό του. Κι όμως ο σωτήρας σας στέκει δίπλα στον καθένα σας. Άφησέ τον να είναι αυτό που είναι, και μην αναζητάς να φτιάξεις έναν εχθρό μέσα από την αγάπη.

14. Κοίταξε τον Φίλο σου, τον Χριστό ο Οποίος στέκεται δίπλα σου. Πόσο άγιος και πόσο ωραίος είναι! Νόμιζες ότι αμάρτησε διότι είχες ρίξει το πέπλο της αμαρτίας επάνω Του για να κρύψεις την ωραιότητά Του. Όμως Αυτός ακόμα σου προσφέρει την συγχώρεση, για να μοιραστείς την Αγιότητα Του. Αυτός ο «εχθρός», αυτός ο «ξένος» ακόμα σου προσφέρει την σωτηρία σαν σε Φίλο Του. Οι «εχθροί» του Χριστού, οι λάτρες της αμαρτίας, δεν γνωρίζουν σε Ποιον επιτίθενται.

15. Αυτός είναι ο αδελφός σου, σταυρωμένος από την αμαρτία που περιμένει την απελευθέρωση από τον πόνο. Δεν θα του πρόσφερε συγχώρεση, όταν μόνο αυτός μπορεί να την προσφέρει και σε σένα; Για την δική του λύτρωση θα σου δώσει την δική σου, τόσο σίγουρα όσο ο Θεός δημιούργησε κάθε ζωντανό πράγμα και το αγαπά. Και θα σου την δώσει αληθινά, διότι και θα την προσφέρει και θα την λαμβάνει. Δεν υπάρχει χάρη του Ουρανού που να μην μπορείς να προσφέρεις στον αδελφό σου, και να μην την λάβεις από τον πιο άγιο Φίλο σου. Και θα λάβει από σένα αυτό που έλαβες εσύ από αυτόν. Η λύτρωση σου έχει δοθεί για να την δώσεις στον αδελφό σου, κι έτσι να την λάβεις. Όποιον συγχωρείς είναι ελεύθερος, και ό,τι δίνεις το μοιράζεσαι. Συγχώρεσε τις αμαρτίες που ο αδελφός σου νομίζει ότι διέπραξε, και όλη την ενοχή που νομίζεις ότι βλέπεις σε αυτόν.

16. Εδώ βρίσκεται ο άγιος τόπος της ανάστασης, στον οποίον ερχόμαστε πάλι· στον οποίο θα επιστρέψουμε μέχρι να εκπληρωθεί και να ληφθεί η λύτρωση. Σκέψου ποιος είναι ο αδελφός σου, πριν τον καταδικάσεις. Και πρόσφερε ευχαριστίες στον Θεό που είναι άγιος, και του έχει δοθεί το

δώρο της αγιότητας για σένα. Ενώσου μαζί του με χαρά, και απομάκρυνε κάθε ίχνος ενοχής από τον διαταραγμένο και βασανισμένο νου του. Βοήθησέ τον να ανασηκώσει το βαρύ φορτίο της αμαρτίας που έθεσες επάνω του και αυτός το δέχτηκε για δικό του, και τίναξέ το ανάλαφρα γελώντας χαρούμενα, μακριά από αυτόν. Μην το πιέζεις σαν ακάνθινο στεφάνι πάνω στο μέτωπό του, ούτε να τον καρφώσεις πάνω σ' αυτό, αφήνοντάς τον χωρίς λύτρωση κι ελπίδα.

17. Έχε πίστη στον αδελφό σου, διότι η πίστη, η ελπίδα και το έλεος είναι δικά σου για να τα δώσεις. Το δώρο δίδεται στα χέρια που δίνουν. Κοίταξε τον αδελφό σου, και δες σε αυτόν το δώρο που θα ήθελε ο Θεός να λάβεις. Πλησιάζει το Πάσχα, η ώρα της ανάστασης. Ας δώσουμε την λύτρωση ο ένας στον άλλο και ας την μοιραστούμε, έτσι ώστε να μπορέσουμε να ανυψωθούμε σαν ένα στην ανάσταση, και όχι διαχωρισμένοι στον θάνατο. Δες το δώρο της ελευθερίας που έδωσα στο Άγιο Πνεύμα για σένα. Ας ελευθερωθείτε μαζί εσύ και ο αδελφός σου, καθώς προσφέρετε στο Άγιο Πνεύμα αυτό το ίδιο δώρο. Και δίνοντάς το, λάβε το από Αυτό σε ανταπόδοση αυτού που έδωσες. Το Άγιο Πνεύμα οδηγεί εσένα κι εμένα μαζί, για να μπορέσουμε να συναντηθούμε εδώ σε αυτό τον άγιο τόπο, και να πάρουμε την ίδια απόφαση.

18. Ελευθέρωσε τον αδελφό σου εδώ, όπως σε ελευθέρωσα εγώ. Δώσε του το ίδιο και απαραίλλητο δώρο, και μην τον κοιτάξεις με κανενός είδους κατάκριση. Δες τον σαν αθώο έτσι όπως εγώ βλέπω εσένα, και παράβλεψε τις αμαρτίες που νομίζει ότι βλέπει μέσα στον εαυτό του. Πρόσφερε στον αδελφό σου ελευθερία και πλήρη απαλλαγή από την αμαρτία, εδώ στον κήπο της φαινομενικής αγωνίας και του θανάτου. Έτσι θα προετοιμάσουμε μαζί τον δρόμο για την ανάσταση του Υιού του Θεού, και θα τον αφήσουμε να αναστηθεί πάλι σε χαρούμενη ενθύμηση του Πατέρα του, ο Οποίος δεν γνωρίζει αμαρτία, ούτε θάνατο, παρά μόνο την αιώνια ζωή.

19. Μαζί θα εξαφανιστούμε μέσα στην Παρουσία πέρα από το πέπλο, όχι για να χαθούμε αλλά για να βρεθούμε· όχι απλά για να γίνουμε ορατοί αλλά με γνώση. Κι εφόσον θα γνωρίσουμε, τίποτα δεν θα μείνει ατελές στο σχέδιο που ο Θεός εδραίωσε για την σωτηρία. Αυτός είναι ο σκοπός του ταξιδιού, χωρίς τον οποίο το ταξίδι δεν έχει νόημα. Εδώ είναι η ειρήνη του Θεού, δοσμένη σε σένα αιώνια από Αυτόν. Εδώ είναι η ανάπαυση και η ησυχία που αναζητάς, ο λόγος για το ταξίδι από το ξεκίνημα του. Ο Ουρανός είναι το δώρο που χρωστάς στον αδελφό σου, το χρέος της ευγνωμοσύνης που προσφέρεις στον Υιό του Θεού ευχαριστώντας τον γι αυτό που είναι, και γι αυτό που τον δημιούργησε ο Πατέρας του να είναι.

20. Σκέψου προσεκτικά πώς θέλεις να βλέπεις αυτόν που δίνει αυτό το δώρο, διότι όπως τον κοιτάς έτσι θα φαίνεται και το δώρο. Όπως τον βλέπεις, είτε ως δότη της ενοχής ή της σωτηρίας, έτσι θα βλέπεις την προσφορά του κι έτσι θα την λαμβάνεις. Οι σταυρωμένοι δίνουν πόνο διότι πονούν. Αλλά οι λυτρωμένοι δίνουν χαρά διότι έχουν θεραπευτεί από τον πόνο. Ο καθένας δίνει έτσι όπως λαμβάνει, αλλά πρέπει να διαλέξει τι θα **είναι** αυτό που λαμβάνει. Και θα αναγνωρίζει την επιλογή του από αυτό που δίνει, και αυτό που του δίδεται. Και δεν του δίνεται τίποτε στην κόλαση ή στον Ουρανό που επεμβαίνει στην δική του απόφασή.

21. Έφτασες μέχρις εδώ διότι το ταξίδι ήταν η δική σου επιλογή. Και κανένας δεν αναλαμβάνει να κάνει κάτι που πιστεύει ότι δεν έχει νόημα. Αυτό στο οποίο πίστεψες είναι ακόμα αξιόπιστο, και σε παρακολουθεί με πίστη τόσο ήπια και ωστόσο τόσο δυνατή που θα σε ανασηκώσει μακριά πέρα από το πέπλο, και θα τοποθετήσει τον Υιό του Θεού με ασφάλεια μέσα στην σίγουρη προστασία του Πατέρα του. Εδώ βρίσκεται ο μόνος σκοπός που δίνει στον κόσμο, και στο μακρύ ταξίδι μέσα από αυτό τον κόσμο, την όποια σημασία έχουν. Πέρα από αυτή, δεν έχουν κανένα νόημα. Εσύ και ο αδελφός σου στέκεστε μαζί, χωρίς ακόμα να έχετε πειστεί ότι έχουν κάποιο σκοπό. Ωστόσο, σας δίδεται να δείτε αυτόν τον σκοπό μέσα στον άγιο Φίλο σας, και να τον αναγνωρίσετε για δικό σας.